

DIREKTIIVIT

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI (EU) 2018/1808,

annettu 14 päivänä marraskuuta 2018,

audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoamista koskevien jäsenvaltioiden tiettyjen lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta annetun direktiivin 2010/13/EU (audiovisuaalisia mediapalveluja koskeva direktiivi) muuttamisesta vaihtuvien markkinarealiteettien vuoksi

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 53 artiklan 1 kohdan ja 62 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksityksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Viimeisin merkittävä muutos neuvoston direktiiviin 89/552/ETY ⁽⁴⁾, joka myöhemmin kodifioitiin Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2010/13/EU ⁽⁵⁾, tehtiin vuonna 2007 antamalla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/65/EY ⁽⁶⁾. Sittemmin audiovisuaalisten mediapalvelujen markkinat ovat kehittyneet merkittävästi ja nopeasti, koska televisiopalvelut ja internetin välityksellä tarjottavat palvelut lähentyvät toisiaan. Tekninen kehitys on mahdollistanut uudentyyppisiä palveluja ja käyttäjäkokemuksia. Etenkin nuorempien sukupolvien katselutottumukset ovat muuttuneet tuntuvasti. Vaikka televisiovastaanotin on edelleen tärkeä väline audiovisuaalisten kokemusten jakamiseen, monet katsojat ovat siirtyneet katselemaan audiovisuaalista sisältöä muilla, kannettavilla laitteilla. Perinteisen TV-sisällön osuus on edelleen merkittävä keskimääräisestä päivittäisestä katseluajasta.

Uudentyyppisen sisällön, kuten videoleikkeiden tai käyttäjien tuottaman sisällön, merkitys on kuitenkin kasvanut, ja uudet toimijat, kuten tilausvideopalvelujen ja videonjakoalustojen tarjoajat, ovat nyt vakiinnuttaneet asemansa. Tämä medioiden lähentyminen edellyttää ajantasaista oikeudellista kehystä, jotta voidaan ottaa huomioon markkinoiden muutokset ja saavuttaa tasapaino verkkosisältöpalvelujen saatavuuden, kuluttajansuojan ja kilpailukyvyn välille.

- (2) Komissio hyväksyi 6 päivänä toukokuuta 2015 tiedonannon nimeltä ”Digitaalisten sisämarkkinoiden strategia Euroopalle”, jossa se ilmoitti direktiivin 2010/13/EU uudelleentarkastelusta.
- (3) Direktiiviä 2010/13/EU olisi edelleen sovellettava ainoastaan sellaisiin palveluihin, joiden pääasiallisena tarkoituksena on tarjota ohjelmia tiedonvälityks-, viihdytys- tai valistustarkoituksessa. Pääasiallista tarkoitusta koskevan vaatimuksen tulisi katsoa täyttyvän myös siinä tapauksessa, että palvelulla on audiovisuaalista sisältöä ja

⁽¹⁾ EUVL C 34, 2.2.2017, s. 157.

⁽²⁾ EUVL C 185, 9.6.2017, s. 41.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 2. lokakuuta 2018 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 6. marraskuuta 2018.

⁽⁴⁾ Neuvoston direktiivi 89/552/ETY, annettu 3 päivänä lokakuuta 1989, televisiotoimintaa koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta (EYVL L 298, 17.10.1989, s. 23).

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/13/EU, annettu 10 päivänä maaliskuuta 2010, audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoamista koskevien jäsenvaltioiden tiettyjen lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta (audiovisuaalisia mediapalveluja koskeva direktiivi) (EUVL L 95, 15.4.2010, s. 1).

⁽⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/65/EY, annettu 11 päivänä joulukuuta 2007, televisiotoimintaa koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta annetun neuvoston direktiivin 89/552/ETY muuttamisesta (EUVL L 332, 18.12.2007, s. 27).

muotoa, joka on erotettavissa kyseisen palveluntarjoajan päätoiminnasta, esimerkiksi verkkolehtien erilliset osat, jotka sisältävät audiovisuaalisia ohjelmia tai käyttäjien tuottamia videoita, jos kyseisten osien voidaan katsoa olevan erotettavissa verkkolehtien pääasiallisesta toiminnasta. Audiovisuaalisen aineiston ja pääasiallisen toiminnan, kuten uutisten tarjoamisen kirjallisessa muodossa, välisten kytkösten vuoksi palvelu olisi katsottava pelkäksi pääasiallisen toiminnan erottamattomaksi täydennykseksi. Näin ollen kanavat tai muut audiovisuaaliset palvelut, joista palveluntarjoajalla on toimituksellinen vastuu, voivat itsessään muodostaa audiovisuaalisia mediapalveluja, vaikka ne tarjottaisiin videonjakoalustalla, jolle on ominaista toimituksellisen vastuun puuttuminen. Tällaisissa tapauksissa palveluntarjoajilla, joilla on toimituksellinen vastuu, on velvollisuus noudattaa direktiivin 2010/13/EU säännöksiä.

- (4) Videonjakoalustapalvelut tarjoavat audiovisuaalista sisältöä, joka on kasvavassa määrin yleisön, varsinkin nuorten, saatavilla. Tämä pätee myös sosiaalisen median palveluihin, joista on tullut merkittävä tiedonvälitys-, viihdytys- ja valistusväline myös siksi, että niiden välityksellä voi seurata ohjelmia ja käyttäjien tuottamia videoita. Nämä sosiaalisen median palvelut on sisällytettävä direktiivin 2010/13/EU soveltamisalaan, koska ne kilpailevat samoista yleisöistä ja tuloista kuin audiovisuaaliset mediapalvelut. Niillä on huomattava vaikutus myös siksi, että niiden avulla käyttäjät voivat helpommin muokata muiden käyttäjien mielipiteitä ja vaikuttaa niihin. Jotta siis voidaan suojella alaikäisiä haitalliselta sisällöltä ja kaikkia kansalaisia yllyttämiseltä vihaan, väkivaltaan ja terrorismiin, direktiivin 2010/13/EU olisi katettava kyseiset palvelut siltä osin kuin ne täyttävät videonjakoalustapalvelun määritelmän.
- (5) Vaikka direktiivin 2010/13/EU tavoitteena ei ole säännellä sosiaalisen median palveluja sellaisenaan, direktiivin olisi katettava sosiaalisen median palvelut, jos ohjelmien ja käyttäjien tuottamien videoiden tarjoaminen on kyseisten palvelujen olennainen toiminto. Ohjelmien ja käyttäjien tuottamien videoiden tarjoamisen voitaisiin katsoa olevan sosiaalisen median palvelun olennainen toiminto, jos audiovisuaalinen sisältö ei ole kyseisen sosiaalisen median palvelun toiminnassa vain oheistoimintaa tai ei muodosta siitä vain pientä osaa. Selvytyden, tuloksekkuuden ja johdonmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi komission olisi yhteyskomiteaa kuultuaan tarvittaessa annettava suuntaviivoja 'videonjakoalustapalvelun' määritelmän olennaista toimintoa koskevan kriteerin käytännön soveltamista varten. Nämä suuntaviivat olisi laadittava ottaen asianmukaisesti huomioon yleisen edun mukaiset tavoitteet, jotka on tarkoitus saavuttaa videonjakoalustan tarjoajien toteuttamilla toimilla, ja oikeus sananvapauteen.
- (6) Jos palvelun erotettavissa oleva osa on direktiivissä 2010/13/EU tarkoitettu videonjakoalustapalvelu, kyseistä direktiiviä olisi sovellettava vain kyseiseen osaan ja vain ohjelmien ja käyttäjien tuottamien videoiden osalta. Sanomalehtien ja aikakauslehtien sähköisten versioiden toimitukselliseen sisältöön sisällytettyihin videoleikkeisiin ja liikkuviiniin kuviin, kuten GIF-kuviin, ei sovellettaisi direktiiviä 2010/13/EU. Videonjakoalustapalvelun määritelmä ei saisi kattaa ei-taloudellista toimintaa, kuten audiovisuaalisen sisällön tarjoamista yksityisillä verkkosivustoilla ja muissa kuin kaupallisissa intressiyhteisöissä.
- (7) Direktiivin 2010/13/EU tehokkaan täytäntöönpanon varmistamiseksi on tärkeää, että jäsenvaltiot laativat ja pitävät yllä ajantasaisia tietoja lainkäyttövaltaansa kuuluvista mediapalvelun tarjoajista ja videonjakoalustan tarjoajista ja että ne antavat säännöllisesti nämä tiedot toimivaltaisten riippumattomien sääntelyviranomaistensa tai -elintensä ja komission käyttöön. Näihin tietoihin olisi sisällyttävä tiedot kriteereistä, joihin lainkäyttövalta perustuu.
- (8) Lainkäyttövallan määrittäminen edellyttää tosiasiallisten tilanteiden arviointia direktiivissä 2010/13/EU vahvistetuina kriteerein. Tällaisten tosiasiallisten tilanteiden arviointi voi johtaa ristiriitaisiin tuloksiin. Kyseisessä direktiivissä säädettyjen yhteistyömenettelyjen soveltamiseksi on tärkeää, että komissio voi perustaa löydöksensä luotettaviin tosiseikkoihin. Audiovisuaalisten mediapalvelujen eurooppalaisten sääntelyviranomaisten ryhmälle (ERGA) olisi sen vuoksi annettava valtuudet antaa lausuntoja lainkäyttövallasta komission pyynnöstä. Jos komissio päättää näitä yhteistyömekanismeja soveltaessaan kuulla ERGAa, sen olisi tiedotettava asiasta yhteyskomitealle, mukaan lukien tiedot jäsenvaltioilta mainittujen yhteistyömenettelyjen mukaisesti saaduista ilmoituksista ja ERGAN lausunnosta.
- (9) Audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoamisen ja vastaanottamisen vapauden rajoittamiseen olisi sovellettava samoja menettelyjä ja ehtoja sekä lineaarisissa että ei-lineaarisisissa palveluissa.
- (10) Euroopan unionin tuomioistuimen, jäljempänä 'unionin tuomioistuin', oikeuskäytännön mukaisesti perussopimuksen nojalla taattu palvelujen tarjoamisen vapautta voidaan rajoittaa yleiseen etuun liittyvistä pakottavista syistä, kuten kuluttajansuojan korkean tason saavuttamiseksi, edellyttäen, että tällaiset rajoitukset ovat perusteltuja, oikeasuhteisia ja tarpeellisia. Siksi jäsenvaltioiden olisi voitava toteuttaa tiettyjä toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että niiden kuluttajansuojasääntöjä noudatetaan aloilla, joita direktiivin 2010/13/EU mukainen yhteensovittaminen ei koske. Toimenpiteiden, joita jäsenvaltiot toteuttavat pannakseen täytäntöön kansalliset kuluttajansuojajärjestelmänsä, myös uhkapelejä koskevan mainonnan osalta, olisi oltava perusteltuja, tavoitteeseen nähden oikeasuhteisia ja tarpeellisia unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaisesti. Missään tapauksessa vastaanottavat jäsenvaltiot eivät saa toteuttaa toimenpiteitä, joilla estetään toisesta jäsenvaltiosta tulevan televisiolähetysten edelleenlähetys niiden alueella.

- (11) Jos jäsenvaltio ilmoittaa komissiolle jonkin mediapalvelujen tarjoajan sijoittautuneen siihen jäsenvaltioon, jolle lainkäyttövalta kuuluu, kiittääkseen tiukempia sääntöjä, jotka koskevat direktiivillä 2010/13/EU yhteensovitetuista aloista ja joita kyseiseen mediapalvelujen tarjoajaan sovellettaisiin siinä tapauksessa, että se olisi sijoittautunut ilmoituksen antaneeseen jäsenvaltioon, ilmoituksen antaneen jäsenvaltion olisi esitettävä tästä uskottavaa ja asianmukaisesti perusteltua näyttöä. Tällaisessa näytössä olisi esitettävä vahvistavia tosiseikkoja, joiden perusteella sääntöjen kiertäminen voidaan kohtuudella osoittaa.
- (12) Tiedonannossaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle ”EU-agenda: paremmalla sääntelyllä parempiin tuloksiin” komissio painotti, että politiikkaratkaisuja tarkastellessaan se ottaa huomioon sekä sääntelykeinot että muut keinot käytännöyhteisön sekä itse- ja yhteissääntelyn periaatteiden pohjalta. Useat käytännösäännöt, joita on otettu käyttöön direktiivillä 2010/13/EU yhteensovitetuilla aloilla, ovat osoittautuneet hyvin suunnitelluiksi, itse- ja yhteissääntelyn periaatteiden mukaisesti. Lainsäädännöllisen turvaverkon olemassaoloa pidettiin tärkeänä menestystekijänä edistettäessä itse- tai yhteissääntelyyn perustuvien käytännösääntöjen noudattamista. Yhtä tärkeää on, että tällaisissa käytännösäännöissä vahvistetaan erityiset päämäärät ja tavoitteet, jotta voidaan seurata ja arvioida säännöllisesti, läpinäkyvästi ja riippumattomasti tavoitteita, joihin käytännösäännöillä pyritään. Käytännösäännöissä olisi myös määrättävä tehokkaasta täytäntöönpanosta. Itse- ja yhteissääntelyyn perustuvissa käytännösäännöissä, joita hyväksytään direktiivillä 2010/13/EU yhteensovitetuilla aloilla, olisi noudatettava näitä periaatteita.
- (13) Kokemus on osoittanut, että itse- ja yhteissääntelyvälineillä, jotka toteutetaan jäsenvaltioiden erilaisten oikeusperinteiden mukaisesti, voi olla merkittävä asema toteutettaessa korkeatasoisia kuluttajansuojaa. Toimenpiteet yleistä etua koskevien tavoitteiden saavuttamiseksi kehittyvien audiovisuaalisten mediapalvelujen alalla ovat tehokkaampia, jos ne toteutetaan palveluntarjoajien oman aktiivisen tuen avulla.
- (14) Itsesääntely on eräänlainen vapaaehtoinen aloite, jolla taloudellisille toimijoille, työmarkkinaosapuolille ja valtiosta riippumattomille järjestöille ja yhdistyksille annetaan mahdollisuus hyväksyä keskuudessaan itseään koskevia yhteisiä suuntaviivoja. Ne vastaavat näiden suuntaviivojen kehittämisestä, seurannasta ja noudattamisen varmistamisesta. Jäsenvaltioiden olisi erilaisten oikeusperinteidensä mukaisesti tunnustettava merkitys, joka tehokkaalla itsesääntelyllä voi olla voimassa olevan lainsäädännön sekä oikeudellisten ja hallinnollisten mekanismien täydentäjänä, sekä sen hyödyllinen vaikutus direktiivin 2010/13/EU tavoitteiden saavuttamiselle. Vaikka itsesääntely saattaa muodostaa täydentävän menetelmän direktiivin 2010/13/EU tietyjen säännösten täytäntöön panemiselle, sillä ei saisi korvata kansalliselle lainsäätäjälle kuuluvia velvoitteita. Mahdollisimman vähäisenä pidettävä yhteissääntely tarjoaa itsesääntelyn ja kansallisen lainsäätäjän välisen oikeudellisen yhteyden jäsenvaltioiden oikeusperinteiden mukaisesti. Yhteissääntelyssä sääntelytehtävä jakautuu sidosryhmien ja hallituksen tai kansallisten sääntelyviranomaisten tai -elinten välillä. Asianomaisten viranomaisten tehtäviin kuuluu yhteissääntelyjärjestelmän tunnustaminen, sen prosessin tarkastaminen sekä järjestelmän rahoitus. Yhteissääntelyssä olisi sallittava valtion puuttuminen asioihin siinä tapauksessa, että sen tavoitteita ei saavuteta. Direktiivi 2010/13/EU rohkaisee itse- ja yhteissääntelyn käyttöön, mikä ei kuitenkaan vaikuta jäsenvaltioiden virallisiin velvoitteisiin direktiivin saattamisessa osaksi kansallista lainsäädäntöä. Sillä ei olisi veloitettava jäsenvaltioita perustamaan itse- tai yhteissääntelyjärjestelmiä tai molempia eikä keskeytettävä taikka vaarannettava nykyisiä yhteissääntelyaloitteita, jotka ovat jäsenvaltioissa jo käytössä ja jotka toimivat tehokkaasti.
- (15) Medioiden omistajuutta koskeva läpinäkyvyys liittyy suoraan sananvapauteen, joka on demokraattisten järjestelmien kulmakivi. Jos mediapalvelun tarjoajan omistajuus merkitsee sitä, että omistaja voi päättää tarjottujen palvelujen sisällöstä tai vaikuttaa siihen huomattavasti, palveluntarjoajan omistusrakennetta koskevien tietojen avulla käyttäjät voivat tehdä tällaisesta sisällöstä tietoon perustuvan arvion. Jäsenvaltioiden olisi voitava määrittellä, olisiko tietyn mediapalvelujen tarjoajan omistusrakennetta koskevien tietojen oltava käyttäjien saatavilla ja missä määrin, edellyttäen että asiaan liittyviä perusoikeuksia ja -vapauksia kunnioitetaan keskeisiltä osin ja että toteutettavat toimenpiteet ovat tarpeellisia ja oikeasuhteisia.
- (16) Audiovisuaalisten mediapalvelujen erityisluonteen vuoksi ja etenkin siksi, että niillä on vaikutusta ihmisten mielipiteenmuodostukseen, käyttäjillä on oikeutettu intressi tietää, kuka on vastuussa kyseisten palvelujen sisällöstä. Sananvapauden vahvistamiseksi ja siten myös median moniarvoisuuden edistämiseksi ja eturistiriitojen välttämiseksi on tärkeää, että jäsenvaltiot varmistavat, että käyttäjillä on koko ajan vaivaton ja suora pääsy mediapalvelun tarjoajia koskeviin tietoihin. Kunkin jäsenvaltion on päätettävä erityisesti, mitä tietoja voidaan antaa omistusrakenteesta ja todellisista omistajista ja edunsaajista.
- (17) Jotta voidaan varmistaa johdonmukaisuus ja oikeusvarmuus yrityksille ja jäsenvaltioiden viranomaisille, väkivaltaan tai vihaan yllyttämisen käsite olisi soveltuvin osin ymmärrettävä neuvoston puitepäätöksen 2008/913/YOS⁽¹⁾ mukaisessa merkityksessä.

(¹) Neuvoston puitepätös 2008/913/YOS, tehty 28 päivänä marraskuuta 2008, rasimin ja muukalaisvihan tiettyjen muotojen ja ilmaisujen torjumisesta rikosoikeudellisin keinoin (EUVL L 328, 6.12.2008, s. 55).

- (18) Kun otetaan huomioon, että sisällön jakamistavat sähköisissä viestintäverkoissa kehittyvät, on tärkeää suojella yleisöä terrorismiin yllyttämiseltä. Direktiivillä 2010/13/EU olisi sen vuoksi varmistettava, etteivät audiovisuaaliset mediapalvelut sisällä julkista yllytystä terrorismirikokseen. Jotta voidaan varmistaa johdonmukaisuus ja oikeusvarmuus yrityksille ja jäsenvaltioiden viranomaisille, käsite ”julkinen yllytys terrorismirikokseen” olisi ymmärrettävä Euroopan parlamenttiin ja neuvoston direktiivin (EU) 2017/541 ⁽¹⁾ mukaisessa merkityksessä.
- (19) Jotta katsojat, mukaan lukien vanhemmat ja alaikäiset, voisivat tehdä tietoon perustuvia päätöksiä esitettävästä sisällöstä, on tarpeen, että mediapalvelun tarjoajat antavat riittävästi tietoa sisällöstä, joka voi haitata alaikäisten fyysistä, henkistä tai moraalista kehitystä. Tämä voitaisiin toteuttaa esimerkiksi sisällön luonteen ilmaisevien kuvausten (deskriptoreiden) järjestelmällä, äänimerkkinä annetulla varoituksella, näkyvällä tunnusmerkillä tai jollakin muulla keinolla, jolla kuvataan sisällön luonnetta.
- (20) Televisiolähetyspalveluihin sovellettavia asianmukaisia toimenpiteitä alaikäisten suojelemiseksi olisi sovellettava myös tilattaviin audiovisuaalisiin mediapalveluihin. Tämän voidaan olettaa nostavan suojelun tasoa. Koska yhdenmukaistaminen koskee vähimmäistasoa, jäsenvaltiot voivat ottaa käyttöön tiukemman suojan sisällölle, joka saattaa haitata alaikäisten fyysistä, henkistä tai moraalista kehitystä. Haitallisimpaan sisältöön, joka saattaa haitata alaikäisten fyysistä, henkistä tai moraalista kehitystä, mutta joka ei välttämättä ole rikollista, olisi sovellettava kaikkein tiukimpia toimenpiteitä, kuten salausta ja tehokasta sisällönsuodatusta, sanotun kuitenkin rajoittamatta jäsenvaltioiden mahdollisuutta hyväksyä tiukempia toimenpiteitä.
- (21) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2016/679 ⁽²⁾ todetaan, että erityisesti lasten henkilötietoja on pyrittävä suojaamaan niiden käsittelyn yhteydessä. Mediapalvelun tarjoajien kehittämät lastensuojelujärjestelmät johtavat vääjäämättä siihen, että alaikäisten henkilötietoja käsitellään. Koska tällaisilla järjestelmillä pyritään suojelemaan lapsia, lastensuojelua koskevien teknisten toimenpiteiden puitteissa käsiteltäviä alaikäisten henkilötietoja ei saisi käyttää kaupallisiin tarkoituksiin.
- (22) Audiovisuaalisen sisällön esteettömyyden varmistaminen on yksi välttämättömistä edellytyksistä vammaisten henkilöiden oikeuksia koskevan Yhdistyneiden kansakuntien yleissopimuksen nojalla annettujen sitoumusten yhteydessä. Direktiivissä 2010/13/EU käsiteltä ”vammaisat henkilöt” olisi tulkittava ottaen huomioon kyseisen direktiivin kattamien palvelujen eli audiovisuaalisten mediapalvelujen luonne. Esteettömien audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoaminen liittyy vammaisten ja ikääntyneiden henkilöiden oikeuteen osallistua ja integroitua unionin yhteiskunnalliseen elämään ja kulttuurielämään. Jäsenvaltioiden olisi sen vuoksi ilman aiheutonta viivytystä varmistettava, että niiden lainkäyttövaltaan kuuluvat mediapalvelun tarjoajat pyrkivät aktiivisesti saattamaan sisältönsä esteettömiksi vammaisille ja etenkin näkö- tai kuulovammaisille henkilöille. Esteettömyysvaatimukset olisi täytettävä vaiheittaisen ja jatkuvan prosessin avulla ottaen samalla huomioon ne väistämättömät käytännön rajoitteet, jotka saattaisivat estää täydellisen esteettömyyden, kuten reaaliaikaisesti lähetetyt ohjelmat tai tapahtumat. Jotta voitaisiin mitata, miten mediapalvelun tarjoajat ovat edistyneet palvelujensa asteittaisessa saattamisessa esteettömiksi näkö- tai kuulovammaisille henkilöille, jäsenvaltioiden olisi vaadittava alueelleen sijoittautuneita mediapalvelun tarjoajia raportoimaan niille säännöllisesti.
- (23) Direktiivin 2010/13/EU mukaisina audiovisuaalisten mediapalvelujen esteettömyyden toteuttamiskeinoina olisi käytettävä muun muassa viittomakieltä, ohjelmien tekstitystä kuuroille ja huonokuuloisille, puhuttua tekstitystä ja kuvailutulkkausta. Mainitun direktiivin soveltamisalaa eivät kuitenkaan sisälly audiovisuaalisiin mediapalveluihin pääsyn mahdollistavat ominaisuudet tai palvelut eivätkä sähköisten ohjelmaoppaiden esteettömyysominaisuudet. Mainittu direktiivi ei sen vuoksi vaikuta unionin oikeuteen, jonka tavoitteena on yhdenmukaistaa audiovisuaalisiin mediapalveluihin pääsyn mahdollistavien palvelujen, kuten verkkosivustojen, verkkosovellusten ja sähköisten ohjelmaoppaiden, esteettömyys tai esteettömyyteen liittyvien ja esteettömissä muodoissa olevien tietojen tarjoaminen.
- (24) Joissakin tapauksissa hätätilanteita koskevia tietoja ei välttämättä voida antaa esteettömästi vammaisten henkilöiden saataville. Tällaisten poikkeuksellisten tilanteiden ei kuitenkaan pitäisi estää hätätilanteita koskevien tietojen ilmoittamista yleisölle audiovisuaalisten mediapalvelujen kautta.
- (25) Direktiivi 2010/13/EU ei rajoita jäsenvaltioiden mahdollisuutta määrätä velvoitteita, joilla varmistetaan yleisen edun mukaisen sisällön asianmukainen korostaminen noudattaen määriteltyjä yleisiä etua koskevia tavoitteita,

(1) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2017/541, annettu 15 päivänä maaliskuuta 2017, terrorismin torjumisesta sekä neuvoston puitepäätöksen 2002/475/YOS korvaamisesta sekä neuvoston päätöksen 2005/671/YOS muuttamisesta (EUVL L 88, 31.3.2017, s. 6).

(2) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/679, annettu 27 päivänä huhtikuuta 2016, luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta (yleinen tietosuojasetus) (EUVL L 119, 4.5.2016, s. 1).

joita ovat median moniarvoisuus, sananvapaus ja kulttuurinen monimuotoisuus. Tällaisia velvoitteita olisi asetettava vain silloin, kun se on tarpeellista jäsenvaltioiden selkeästi määrittelemien yleisen edun mukaisten tavoitteiden saavuttamiseksi unionin oikeuden mukaisesti. Jos jäsenvaltiot päättävät asettaa asianmukaista korostamista koskevia sääntöjä, niiden olisi määrättävä yrityksille yksinomaan oikeasuhteisia velvoitteita perustellun yleisen edun nimissä.

- (26) Mediapalvelun tarjoajien toimituksellisen vastuun ja audiovisuaalisen arvoketjun suojelemiseksi on olennaisen tärkeää voida taata mediapalvelun tarjoajien toimittamien ohjelmien ja audiovisuaalisten mediapalvelujen eheys. Ohjelmia ja audiovisuaalisia mediapalveluja ei pitäisi lähettää lyhennyksessä muodossa, muunnella tai keskeyttää taikka liittää ohjelman päälle kaupallisiin tarkoituksiin ilman mediapalvelun tarjoajan nimenomaista suostumusta. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että päälle liittäminen, jotka palvelun vastaanottaja on hyväksynyt tai joita se on ehdottanut pelkästään yksityiskäyttöön, kuten henkilökohtaiseen viestintään tarkoitettuista palveluista aiheutuvat päälle liittäminen, eivät edellytä mediapalvelun tarjoajan suostumusta. Soveltamisalaa eivät saisi kuulua laitteen toimintaan tai ohjelman navigaatioon tarvittavien käyttöliittymien ohjaustoiminnot, kuten äänenvoimakkuuden säätöpalkit, hakutoiminnot, navigointivalikot tai kanavaluettelot. Siihen ei myöskään saisi kuulua mediapalvelun tarjoajan oikeutettu ohjelmälähetysten päälle liittäminen kuten varoitukset, yleisiä etua koskeva tiedottaminen, tekstitys tai kaupallinen viestintä. Siihen eivät saisi myöskään kuulua pakkaustekniikat, joissa tiedoston kokoa pienennetään, ja muut tekniikat, joilla palvelua mukautetaan jakelutapoihin, kuten resoluution muuttaminen ja koodaus, sisältöä muuttamatta, sanotun kuitenkin rajoittamatta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2015/2120 (1) 3 artiklan 3 kohdan soveltamista.

Toimenpiteitä ohjelmien ja audiovisuaalisten mediapalvelujen eheyden suojelemiseksi olisi määrättävä silloin, kun se on välttämätöntä jäsenvaltioiden selkeästi määrittelemien yleisen edun mukaisten tavoitteiden saavuttamiseksi unionin oikeuden mukaisesti. Toimenpiteissä olisi määrättävä yrityksille oikeasuhteisia velvoitteita perustellun yleisen edun nimissä.

- (27) Sponsorointia ja tuotesijoittelua lukuun ottamatta alkoholijuomia koskevan audiovisuaalisen kaupallisen viestinnän olisi tilattavissa audiovisuaalisissa mediapalveluissa oltava direktiivissä 2010/13/EU säädettyjen, alkoholijuomien televisiomainontaan ja teleostoslähetysiin sovellettavien kriteerien mukaisia. Alkoholijuomien televisiomainontaan ja teleostoslähetysiin sovellettavat yksityiskohtaisemmat kriteerit rajoittuvat mainoskatkoihin, jotka ovat luonteeltaan erillisiä ohjelmasta, eikä niitä sen vuoksi sovelleta muuhun kaupalliseen viestintään, joka liittyy ohjelmaan tai on sen olennainen osa kuten sponsorointi ja tuotesijoittelu. Näin ollen kyseisiä kriteereitä ei tulisi soveltaa sponsorointiin ja tuotesijoitteluun tilattavissa audiovisuaalisissa mediapalveluissa.
- (28) Kansallisella ja kansainvälisellä tasolla on olemassa tiettyjä laajalti tunnustettuja ravitsemussuosituksia, kuten Maailman terveysjärjestön Euroopan aluetoimiston ravitsemusprofiili, elintarvikkeiden erottelun niiden ravitsemuksellisen koostumuksen perusteella lapsille suunnatussa elintarvikkeiden televisiomainonnassa. Jäsenvaltioita olisi kannustettava varmistamaan, että myös käytäntöihin perustuvaa itse- ja yhteissääntelyä käytetään vähentämään tosiasiallisesti lasten altistumista audiovisuaaliselle kaupalliselle viestinnälle, joka koskee runsaasti suolaa, sokereita, rasvaa, tyydyttyneitä rasvoja tai transrasvahappoja sisältäviä elintarvikkeita ja juomia tai joka muulla tavoin ei sovi yhteen kyseisten kansallisten tai kansainvälisten ravitsemussuosittelujen kanssa.
- (29) Jäsenvaltioita olisi myös kannustettava varmistamaan, että itse- ja yhteissääntelyyn perustuvia käytäntöjä käytetään vähentämään tosiasiallisesti lasten ja alaikäisten altistumista alkoholijuomia koskevalle audiovisuaaliselle kaupalliselle viestinnälle. Unionin ja kansallisella tasolla on itse- ja yhteissääntelyyn perustuvia järjestelmiä alkoholijuomien markkinoimiseksi vastuullisesti, myös audiovisuaalisessa kaupallisessa viestinnässä. Näihin järjestelmiin olisi edelleen kannustettava, erityisesti niihin, joilla pyritään varmistamaan, että alkoholijuomia koskevan audiovisuaalisen kaupallisen viestinnän yhteydessä annetaan viestejä vastuullisesta alkoholinkäytöstä.
- (30) On tärkeää suojella tehokkaasti alaikäisiä altistumiselta rahapelejä koskevalle audiovisuaaliselle kaupalliselle viestinnälle. Tässä yhteydessä unionin ja kansallisella tasolla on useita itse- tai yhteissääntelyyn perustuvia järjestelmiä vastuullisen rahapelien pelaamisen edistämiseksi, myös audiovisuaalisessa kaupallisessa viestinnässä.
- (31) Jotta voidaan poistaa esteitä rajat ylittävien palvelujen vapaalta liikkuvuudelta unionissa, on tarpeen varmistaa erityisesti kuluttajien tai kansanterveyden suojeluun tähtäävien itse- ja yhteissääntelytoimenpiteiden tuloksekkuus.

(1) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2015/2120, annettu 25 päivänä marraskuuta 2015, avointa internetyhteyttä koskevista toimenpiteistä ja yleispalvelusta ja käyttäjien oikeuksista sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen alalla annetun direktiivin 2002/22/EY sekä verkkovierailuista yleisissä matkaviestinverkoissa unionin alueella annetun asetuksen (EU) N:o 531/2012 muuttamisesta (EUVL L 310, 26.11.2015, s. 1).

- (32) Televisiolähetysten markkinat ovat muuttuneet, ja audiovisuaaliseen kaupalliseen viestintään tarvitaan sen vuoksi lisää joustavuutta erityisesti lineaarisia audiovisuaalisia mediapalveluja ja tuotesijoittelua koskevia määrällisiä sääntöjä varten. Uusien, myös mainoksettomien palvelujen syntyminen on tuonut lisää valinnanvaraa katsojille, jotka voivat helposti siirtyä vaihtoehtoiseen tarjontaan.
- (33) Tuotesijoittelun vapauttaminen ei ole johtanut tämän audiovisuaalisen kaupallisen viestinnän muodon ennakoituun laajenemiseen. Erityisesti tuotesijoittelun yleinen kieltäminen joitakin poikkeuksia lukuun ottamatta ei ole luonut oikeusvarmuutta mediapalvelun tarjoajille. Tuotesijoittelu olisi näin ollen sallittava kaikissa audiovisuaalisissa mediapalveluissa ja videonjakoalustapalveluissa tietyin poikkeuksin.
- (34) Tuotesijoittelua ei saisi kuitenkaan sallia uutis- ja ajankohtaisohjelmissa, kuluttaja-asiaohjelmissa, uskonnollisissa ohjelmissa eikä lastenohjelmissa. Erityisesti on saatu näyttöä siitä, että tuotesijoittelu ja ohjelmiin sisällytetyt mainokset voivat vaikuttaa lasten käyttäytymiseen, sillä lapset eivät usein pysty tunnistamaan kaupallista sisältöä. Tämän vuoksi on edelleen tarpeen kieltää tuotesijoittelu lastenohjelmissa. Kuluttaja-asiaohjelmat ovat ohjelmia, jotka tarjoavat katsojille neuvontaa tai sisältävät arvostelua ostettavista tuotteista ja palveluista. Tuotesijoittelun salliminen tällaisissa ohjelmissa hämärtäisi mainonnan ja toimituksellisen sisällön välistä eroa katsojille, joilla on oikeus odottaa aitoa ja vilpitöntä tuotteiden tai palvelujen arvostelua tällaisissa ohjelmissa.
- (35) Tilattavien audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoajien olisi edistettävä eurooppalaisten teosten tuotantoa ja jakelua varmistamalla, että niiden ohjelmaluettelot sisältävät tietyin vähimmäisosuuden eurooppalaisia teoksia ja että kyseisiä teoksia korostetaan riittävästi. Olisi edistettävä eurooppalaisten teosten ehdot täyttävän audiovisuaalisen sisällön merkittävää sellaiseksi metatiedoissa siten, että tämä metatieto on mediapalvelun tarjoajien saatavilla. Korostamiseen kuuluu eurooppalaisten teosten edistäminen helpottamalla niiden saatavuutta. Korostaminen voidaan varmistaa eri keinoin: eurooppalaisille teoksille voi olla oma erillinen osionsa, joka on saatavilla palvelun kotisivulla, kyseiseen palveluun voi sisältyä hakutyökalu, jolla voidaan hakea eurooppalaisia teoksia, eurooppalaisia teoksia voidaan käyttää kyseisen palvelun kampanjoissa tai eurooppalaisten teosten vähimmäisosuutta voidaan edistää kyseisen palvelun ohjelmaluettelosta esimerkiksi käyttämällä mainospalkkeja tai vastaavia välineitä.
- (36) Jotta voidaan varmistaa riittävät investoinnit eurooppalaisiin teoksiin, jäsenvaltioiden olisi voitava määrätä taloudellisia velvoitteita alueelleen sijoittautuneille mediapalvelun tarjoajille. Nämä velvoitteet voidaan toteuttaa eurooppalaisten teosten tuotantoon ja oikeuksien hankintaan suoraan maksettavina osuuksina. Jäsenvaltiot voisivat myös määrätä maksuja, jotka veloitetaan erityiseen rahastoon jäsenvaltion alueella tarjottavista ja sinne suunnattavista audiovisuaalisista mediapalveluista saatujen tulojen perusteella. Tässä direktiivissä selvennetään, että taloudellisten velvoitteiden ja jäsenvaltioiden erilaisten kulttuuripolitiikkojen välisen suoran kytköksen vuoksi jäsenvaltio voi myös asettaa tällaisia taloudellisia velvoitteita alueelleen suunnattujen mediapalvelujen tarjoajille, jotka ovat sijoittautuneet toiseen jäsenvaltioon. Tällöin taloudelliset velvoitteet olisi veloitettava yksinomaan palvelujen kohdejäsenvaltiossa saaduista yleisötuloista. Mediapalvelun tarjoajien, joiden edellytetään osallistuvan elokuvien rahoitusjärjestelmiin palvelujen kohdejäsenvaltiossa, olisi voitava hyötyä syrjimättömällä tavalla kyseisistä elokuvien rahoitusjärjestelmistä saatavasta mediapalvelun tarjoajille tarkoitettusta tuesta, vaikka ne eivät olisikaan sijoittautuneet kyseiseen jäsenvaltioon.
- (37) Lähetystoiminnan harjoittajat investoivat nykyisin enemmän eurooppalaisiin audiovisuaalisiin teoksiin kuin tilattavissa olevien audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoajat. Jos palvelujen kohdejäsenvaltio päättää määrätä taloudellisen velvoitteen toisen jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluvalla lähetystoiminnan harjoittajalle, kyseisen lähetystoiminnan harjoittajan eurooppalaisten teosten, erityisesti yhteistuotantojen, tuotantoon ja oikeuksien hankintaan suoraan maksamat osuudet olisi näin ollen otettava huomioon suhteellisuusperiaatteen mukaisesti. Tämä ei vaikuta jäsenvaltioiden toimivaltaan vahvistaa kulttuuripolitiikkansa mukaisesti ja siltä osin, kuin valtioneuvoston päätöksistä ei muuta johdu, lainkäyttövaltaansa kuuluvien mediapalvelun tarjoajien maksamien rahoitusosuuksien taso.
- (38) Kun jäsenvaltio arvioi tapauskohtaisesti, onko toiseen jäsenvaltioon sijoittautunut tilattava audiovisuaalinen mediapalvelu suunnattu yleisölle sen alueella, sen olisi käytettävä sellaisia indikaattoreita kuin nimenomaisesti sen oman alueen asiakkaille suunnattu mainonta tai muu myynninedistäminen, palvelun pääkieli tai nimenomaisesti vastaanottavan jäsenvaltion yleisölle suunnattu sisällön tai kaupallisen viestinnän olemassaolo.

- (39) Kun jäsenvaltio määrää rahoitusosuuksia mediapalvelun tarjoajille, tällaisilla osuuksilla olisi pyrittävä edistämään eurooppalaisia teoksia asianmukaisesti välttämällä riski osuuksien kaksinkertaisesta veloittamisesta mediapalvelun tarjoajilta. Tämä tarkoittaa sitä, että jos jäsenvaltio, johon mediapalvelun tarjoaja on sijoittautunut, määrää tällaisen rahoitusosuuden, sen olisi otettava huomioon mahdolliset kohdejäsenvaltioiden määräämät rahoitusosuudet.
- (40) Jotta varmistettaisiin, etteivät eurooppalaisten teosten edistämistä koskevat veloitteet heikennä markkinakehitystä, ja jotta uudet toimijat pääsisivät markkinoille, kyseisiä vaatimuksia ei saisi soveltaa palveluntarjoajiin, joiden läsnäolo markkinoilla ei ole merkittävä. Tämä koskee erityisesti palveluntarjoajia, joilla on pieni liikevaihto tai pieni yleisö. Pieni yleisö voidaan määritellä esimerkiksi katseluaajan tai myynnin perusteella palvelun luonteesta riippuen, kun taas pienen liikevaihdon määrittelemisessä olisi otettava huomioon jäsenvaltioiden audiovisuaalialan markkinoiden kokoerot. Tällaisten vaatimusten asettaminen voi olla epäasianmukaista myös tapauksissa, joissa ne olisivat audiovisuaalisten mediapalvelujen luonteen tai teeman vuoksi käytännössä mahdottomia tai perusteettomia.
- (41) On tärkeää, että lähetystoiminnan harjoittajat saavat enemmän joustavuutta ja voivat päättää ajankohdista, joihin mainonta sijoitetaan, jotta voidaan maksimoida mainostajien kysyntä ja katsojien virta. Tähän liittyen on kuitenkin myös tarpeen säilyttää riittävän tasoinen kuluttajansuoja, koska tällainen joustavuus voisi altistaa katsojat liialliselle määrälle mainontaa parhaaseen katselu-aikaan. Tiettyjä rajoituksia olisi näin ollen sovellettava klo 6.00:n ja 18.00:n sekä klo 18.00:n ja 24.00:n välisinä aikoina.
- (42) Neutraalit ruudut erottavat toimituksellisen sisällön television mainospaloista tai teleostosesityksistä, ja ne erottavat yksittäiset mainospalat ja teleostosesitykset toisistaan. Niiden ansiosta katsoja voi selvästi erottaa, milloin tietyntyyppinen audiovisuaalinen sisältö päättyy ja toisenlainen alkaa. On tarpeen selvittää, että neutraalit ruudut jätetään televisiomainonnalle asetetun määrällisen rajoituksen ulkopuolelle. Tämän tarkoituksena on varmistaa, että neutraaleihin ruutuihin käytetty aika ei vaikuta mainoksiin käytettävään aikaan ja että mainoksista saataviin tuloihin ei kohdistu negatiivisia vaikutuksia.
- (43) Televisiomainonnalle ja teleostoslähetyksille osoitettavaan enimmäislähetysaikaan ei tulisi lukea mukaan lähetysaika, joka on osoitettu lähetystoiminnan harjoittajan omia ohjelmia ja näistä ohjelmista suoraan johdettuja oheistuotteita koskeville ilmoituksille, virallisille tiedotuksille ja korvauksetta lähetettävälle hyväntekeväisyysvetoomuksille, lukuun ottamatta tällaisten vetoomusten lähettämistä syntyviä kustannuksia. Monet lähetystoiminnan harjoittajat kuuluvat lisäksi laajempiin lähetystoiminnan harjoittajien ryhmiin ja niiden ilmoitukset liittyvät paitsi niiden omiin ohjelmiin ja niistä suoraan johdettuihin oheistuotteisiin myös muiden saman lähetystoiminnan harjoittajien ryhmän yhteisöjen ohjelmiin ja audiovisuaalisiin mediapalveluihin. Tällaisille ilmoituksille osoitettua lähetysaika ei myöskään pitäisi lukea mukaan televisiomainonnalle ja teleostoslähetyksille osoitettavaan enimmäislähetysaikaan.
- (44) Direktiivin 2010/13/EU soveltamisalaan kuuluvat videonjakoalustan tarjoajat tarjoavat Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/31/EY⁽¹⁾ mukaisia tietoyhteiskunnan palveluja. Näihin palveluntarjoajiin sovelletaan näin ollen mainitussa direktiivissä säädettyjä sisämarkkinasäännöksiä, jos ne ovat sijoittautuneet jäsenvaltioon. Jotta voidaan taata direktiivissä 2010/13/EU alaikäisten ja yleisön suojelemiseksi säädettyjen toimenpiteiden tehokkuus ja mahdollisimman tasapuoliset toimintaedellytykset, on aiheellista varmistaa, että samoja sääntöjä sovelletaan muihin kuin jäsenvaltioon sijoittautuneisiin videonjakoalustan tarjoajiin siltä osin kuin kyseisillä tarjoajilla joko on jäsenvaltioon sijoittautunut emoyritys tai tytäryritys tai ne ovat osa ryhmää ja jokin toinen saman ryhmän yritys on sijoittautunut jäsenvaltioon. Direktiivissä 2010/13/EU olevien määritelmien olisi sen vuoksi oltava periaatelähtöisiä ja niillä olisi varmistettava, ettei yrityksen ole mahdollista jättäytyä kyseisen direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle luomalla yritysyhdykseen, jossa on useita kerrostumia unioniin tai sen ulkopuolelle sijoittautuneita yrityksiä. Komissiolle olisi ilmoitettava kunkin jäsenvaltion lainkäyttöalueeseen kuuluvista palveluntarjoajista direktiiveissä 2000/31/EY ja 2010/13/EU esitettyjen sijoittautumista koskevien sääntöjen nojalla.
- (45) Uusia haasteita liittyy erityisesti videonjakoalustoihin, joilla varsinkin alaikäiset käyttäjät käyttävät yhä enemmän audiovisuaalista sisältöä. Tähän liittyen videonjakoalustapalveluissa tarjottava haitallinen sisältö ja vihapuhe ovat yhä enenevässä määrin antaneet aiheita huoleen. Jotta alaikäisiä ja yleisöä voidaan suojella tällaiselta sisällöltä, on tarpeen vahvistaa oikeasuhteiset säännöt näissä kysymyksissä.

(1) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/31/EY, annettu 8 päivänä kesäkuuta 2000, tietoyhteiskunnan palveluja, erityisesti sähköistä kaupankäyntiä, sisämarkkinoilla koskevista tietyistä oikeudellisista näkökohdista (EYVL L 178, 17.7.2000, s. 1).

- (46) Videonjakoalustapalvelujen kaupallista viestintää säännellään jo Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2005/29/EY⁽¹⁾, jolla kielletään elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien väliset sopimattomat kaupalliset menettelyt, myös harhaanjohtavat ja aggressiiviset menettelyt tietoyhteiskunnan palveluissa.

Mitä tulee tupakkatuotteita ja vastaavia tuotteita koskevaan kaupalliseen viestintään videonjakoalustoilla, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2003/33/EY⁽²⁾ säädetyillä nykyisillä kielloilla sekä sähkösavukkeita ja täyttösäiliöitä koskevaan kaupalliseen viestintään Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/40/EU⁽³⁾ nojalla sovellettavilla kielloilla varmistetaan, että kuluttajat ovat riittävän hyvin suojattuja tupakkatuotteilta ja vastaavilta tuotteilta. Käyttäjät hankkivat pääsyn audiovisuaaliseen sisältöön yhä useammin videonjakoalustapalvelujen kautta, joten kuluttajansuojan riittävä taso on tarpeen varmistaa yhdenmukaistamalla audiovisuaalista kaupallista viestintää koskevat säännöt kaikkien tarjoajien keskinä määrin kuin se on tarkoituksenmukaista. Sen vuoksi on tärkeää, että videonjakoalustojen audiovisuaalinen kaupallinen viestintä on selvästi tunnistettavissa ja noudattaa tiettyjä laatua koskevia vähimmäisvaatimuksia.

- (47) Merkittävä osa videonjakoalustapalveluissa tarjotusta sisällöstä ei ole videonjakoalustan tarjoajan toimituksellisella vastuulla. Nämä palveluntarjoajat yleensä kuitenkin päättävät sisällön eli ohjelmien, käyttäjien tuottamien videoiden ja audiovisuaalisen kaupallisen viestinnän organisoinnista, myös automaattisilla keinoilla tai algoritmeilla. Ne olisi sen vuoksi veloitettava toteuttamaan asianmukaisia toimenpiteitä alaikäisten suojelemiseksi sisällöltä, joka saattaa haitata heidän fyysistä, henkistä tai moraalista kehitystään. Lisäksi ne olisi veloitettava toteuttamaan asianmukaisia toimenpiteitä yleisön suojelemiseksi sisällöltä, joka sisältää yllyttämistä väkivaltaan tai vihaan, joka kohdistuu johonkin ryhmään tai ryhmän jäsenen Euroopan unionin perusoikeuskirjan, jäljempänä 'perusoikeuskirja', 21 artiklassa tarkoitetuista syistä tai jonka levittäminen on rikollista unionin oikeuden nojalla.
- (48) Kun otetaan huomioon, minkä luonteisesti palveluntarjoajat ovat tekemisissä videonjakoalustapalveluissa tarjotun sisällön kanssa, alaikäisten ja yleisön suojelemiseksi toteutettavien asianmukaisten toimenpiteiden olisi kohdistuttava sisällön organisoimiseen eikä itse sisältöön. Direktiivissä 2010/13/EU esitettyjä vaatimuksia olisi sen vuoksi sovellettava rajoittamatta direktiivin 2000/31/EY 12–14 artiklan soveltamista; näissä artikloissa säädetään vastuuvapautuksesta tiettyjen tietoyhteiskunnan palvelujen tarjoajien siirtämien tai automaattisesti, tilapäisesti, lyhytaikaisesti tai muuten tallentamien laittomien tietojen osalta. Direktiivin 2000/31/EY 12–14 artiklan soveltamisalaan kuuluvia palveluita tarjottaessa kyseisiä vaatimuksia olisi myös sovellettava rajoittamatta mainitun direktiivin 15 artiklan soveltamista; tässä artiklassa kielletään asettamasta näille palveluntarjoajille yleisiä velvoitteita valvoa tällaisia tietoja ja pyrkiä aktiivisesti saamaan selville laitonta toimintaa osoittavia tosiasioita tai olosuhteita, lukuun ottamatta valvontavelvoitteita tietyissä tapauksissa ja etenkin rajoittamatta kansallisten viranomaisten kansallisen lainsäädännön mukaisesti antamia määräyksiä.
- (49) On aiheellista, että videonjakoalustan tarjoajat osallistuvat mahdollisimman pitkälti direktiivin 2010/13/EU nojalla toteutettavien asianmukaisten toimenpiteiden täytäntöönpanoon. Sen vuoksi olisi kannustettava yhteissääntelyyn. Lisäksi videonjakoalustan tarjoajilla olisi oltava mahdollisuus toteuttaa tiukempia toimenpiteitä vapaaehtoiselta pohjalta unionin oikeuden mukaisesti ja sanan- ja tiedonvälityksen vapautta sekä median moniarvoisuutta kunnioittaen.
- (50) Oikeus tehokkaiisiin oikeussuojakeinoihin ja oikeus puolueettomaan tuomioistuimeen ovat perusoikeuksia, joista määrätään perusoikeuskirjan 47 artiklassa. Direktiivin 2010/13/EU säännöksiä ei siksi pitäisi tulkita tavalla, joka estää osapuolia käyttämästä oikeuttaan saattaa asia tuomioistuimen ratkaistavaksi.
- (51) Direktiivissä 2010/13/EU tarkoitettut asianmukaiset toimenpiteet alaikäisten suojelemiseksi haitalliselta sisällöltä ja yleisön suojelemiseksi sisällöltä, joka sisältää yllyttämistä väkivaltaan, vihaan tai terrorismiin, olisi huolellisesti tasapainotettava sovellettavien perusoikeuskirjassa vahvistettujen perusoikeuksien kanssa. Tämä koskee erityisesti ja tapauksen mukaan oikeutta yksityis- ja perhe-elämän kunnioittamiseen, henkilötietojen suojaan, sananvapautta ja tiedonvälityksen vapautta, elinkeinovapautta, syrjintäkieltoa ja lapsen oikeuksia.

(1) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/29/EY, annettu 11 päivänä toukokuuta 2005, sopimattomista elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisistä kaupallisista menettelyistä sisämarkkinoilla ja neuvoston direktiivin 84/450/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 97/7/EY, 98/27/EY ja 2002/65/EY sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2006/2004 muuttamisesta (sopimattomia kaupallisia menettelyjä koskeva direktiivi) (EUVL L 149, 11.6.2005, s. 22).

(2) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/33/EY, annettu 26 päivänä toukokuuta 2003, tupakkatuotteiden mainontaa ja sponsorointia koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä (EUVL L 152, 20.6.2003, s. 16).

(3) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/40/EU, annettu 3 päivänä huhtikuuta 2014, tupakkatuotteiden ja vastaavien tuotteiden valmistamista, esittämistä ja myyntiä koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä sekä direktiivin 2001/37/EY kumoamisesta (EUVL L 127, 29.4.2014, s. 1).

- (52) Yhteyskomitean tarkoituksena on edistää direktiivin 2010/13/EU tosiasiallista täytäntöönpanoa, ja sitä olisi kuultava säännöllisesti direktiivin soveltamisesta mahdollisesti aiheutuvista käytännön ongelmista. Yhteyskomitean tulisi käsitellä työssään paitsi nykyisiä audiovisuaalialan politiikkaan liittyviä kysymyksiä myös alalla tapahtuvaa merkityksellistä kehitystä. Se muodostuu jäsenvaltioiden asiaankuuluvien kansallisten viranomaisten edustajista. Edustajia nimittäessään jäsenvaltioita kehoitetaan edistämään sukupuolten tasapuolista edustusta yhteyskomitean kokouksissa.
- (53) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että niiden kansalliset sääntelyviranomaiset tai -elimet ovat oikeudellisesti erillisiä hallituksesta. Tämä ei saisi kuitenkaan estää jäsenvaltioita suorittamasta valvontaa kansallisen valtiosääntöoikeutensa mukaisesti. Kansallisten sääntelyviranomaisten tai -elinten olisi katsottava saavuttaneen riittävän riippumattomuuden, jos ne, mukaan lukien ne sääntelyviranomaiset tai -elimet, jotka on perustettu julkisiksi viranomaisiksi tai elimiksi, ovat toiminnallisesti ja tosiasiallisesti riippumattomia asianomaisista hallituksista ja muista julkisista tai yksityisistä elimistä. Tämän katsotaan olevan olennaisen tärkeää kansallisen sääntelyviranomaisen tai -elimen tekemien päätösten puolueettomuuden varmistamiseksi. Riippumattomuuden vaatimus ei saisi rajoittaa jäsenvaltioiden mahdollisuutta perustaa sääntelyviranomaisia, joilla on valvottavanaan eri aloja, kuten audiovisuaaliala ja televiestintäala. Kansallisilla sääntelyviranomaisilla tai -elimillä olisi oltava tehtäviensä hoitamiseksi tarpeelliset valvontavaltuudet ja voimavarat henkilöstön, asiantuntemuksen ja rahoituksen osalta. Direktiivin 2010/13/EU nojalla perustettujen kansallisten sääntelyviranomaisten tai elinten toiminnassa olisi varmistettava median moniarvoisuuden, kulttuurisen monimuotoisuuden, kuluttajansuojan, sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan ja tasapuolisen kilpailun edistämisen tavoitteiden noudattaminen.
- (54) Koska audiovisuaalisten mediapalvelujen yhtenä tarkoituksena on palvella yksilöiden etuja ja muokata julkista mielipidettä, niiden on olennaisen tärkeää voida antaa yksilöille ja yhteiskunnalle mahdollisimman täydellisiä tietoja mahdollisimman monipuolisesti. Tähän päästään vain, jos toimituksellisiin päätöksiin ei kohdistu mitään valtion toimia tai kansallisten sääntelyviranomaisten tai -elinten vaikutusta, joissa ei ole kyse pelkästä lainsäädännön täytäntöönpanosta ja joiden tarkoituksena ei ole turvata laissa suojattua oikeutta, jota on suojattava riippumatta jostakin erityisestä mielipiteestä.
- (55) Kansallisella tasolla olisi oltava käytössä tehokkaat muutoksenhakujärjestelmät. Asianomaisen muutoksenhakuelimen olisi oltava asian osapuolista riippumaton. Tämä elin voi olla tuomioistuin. Muutoksenhakumenettely ei saisi vaikuttaa kansallisten tuomioistuinjärjestelmien toimivallan jakoon.
- (56) Komissio on perustanut ERGAN 3 päivänä helmikuuta 2014 annetulla komission päätöksellä⁽¹⁾ unionin audiovisuaalialan sääntelykehysten yhdenmukaisen soveltamisen varmistamiseksi kaikissa jäsenvaltioissa. ERGAN tehtävänä on antaa komissiolle teknistä asiantuntemusta sen työssä direktiivin 2010/13/EU johdonmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi kaikissa jäsenvaltioissa ja helpottaa yhteistyötä kansallisten sääntelyviranomaisten tai -elinten kesken sekä kansallisten sääntelyviranomaisten tai -elinten ja komission välillä.
- (57) ERGA on myötävaikuttanut johdonmukaisiin sääntelykäytänteisiin ja toiminut korkean tason neuvonantajana komissiolle täytäntöönpanokysymyksissä. Tämän vuoksi sen rooli olisi tunnustettava ja vahvistettava virallisesti direktiivissä 2010/13/EU. ERGA olisi näin ollen perustettava kyseisen direktiivin nojalla.
- (58) Komission olisi voitava kuulla ERGAa kaikissa audiovisuaalisiin mediapalveluihin ja videonjakoalustoihin liittyvissä kysymyksissä. ERGAN olisi avustettava komissiota tarjoamalla teknistä asiantuntemusta ja neuvontaa ja helpottamalla parhaiden käytäntöjen vaihtamista, myös itse- ja yhteissääntelyyn perustuvista käytännesäännöistä. Komission olisi erityisesti kuultava ERGAa direktiivin 2010/13/EU soveltamisesta sen johdonmukaisen täytäntöönpanon helpottamiseksi. Komission pyynnöstä ERGAN olisi annettava lausuntoja, jotka eivät ole sitovia, lainkäyttövallasta sekä toimenpiteistä, joilla poiketaan vastaanottamisen vapaudesta, ja toimenpiteistä, joilla puututaan lainkäyttövallan kiertämiseen. Lisäksi ERGAN olisi voitava antaa teknistä neuvontaa audiovisuaalisten mediapalvelujen järjestelmään liittyvissä sääntelyasioissa, mukaan lukien kysymyksissä, jotka koskevat vihapuhetta ja alaikäisten suojelua sekä audiovisuaalisen kaupallisen viestinnän sisältöä, kun kyse on paljon rasvaa, suolaa tai natriumia sekä sokereita sisältävistä elintarvikkeista.
- (59) Medialukutaidolla tarkoitetaan kansalaisen taitoja, tietämystä ja ymmärrystä, joiden avulla hän voi käyttää medioita tehokkaasti ja turvallisesti. Kansalaiset tarvitsevat hyvää medialukutaitoa, jotta he voivat seurata tietoja ja käyttää, arvioida kriittisesti ja luoda mediasisältöä vastuullisesti ja turvallisesti. Medialukutaitoa ei pitäisi rajoittaa työkaluista ja teknologiasta oppimiseen, vaan sen tavoitteena olisi oltava antaa kansalaisille kriittisen ajattelun taito, jota tarvitaan harkinnan käyttämiseen, monimutkaisten tosiasioiden analysoimiseen ja mielipiteiden ja

(¹) Komission päätös C(2014) 462, annettu 3 päivänä helmikuuta 2014, audiovisuaalisten mediapalvelujen eurooppalaisten sääntelyviranomaisten ryhmän perustamisesta.

tosiasioiden välisen eron tunnistamiseen. Sen vuoksi on tarpeen, että mediapalvelun tarjoajat ja videonjakoalustan tarjoajat edistävät yhteistyössä kaikkien asianomaisten sidosryhmien kanssa medialukutaidon kehittämistä yhteiskunnan kaikilla tasoilla kaikenikäisiä ihmisiä ja kaikkea mediaa varten ja että edistymistä seurataan näiltä osin tiiviisti.

- (60) Direktiivi 2010/13/EU ei vaikuta jäsenvaltioiden velvollisuuteen kunnioittaa ja suojella ihmisarvoa. Siinä noudatetaan perusoikeuksia ja otetaan huomioon erityisesti perusoikeuskirjassa tunnustetut periaatteet. Erityisesti direktiivillä 2010/13/EU pyritään varmistamaan sananvapautta, elinkeinovapautta ja laillisuusvalvontaa koskevien oikeuksien täysimääräinen noudattaminen ja edistämään perusoikeuskirjassa turvattujen lapsen oikeuksien soveltamista.
- (61) Jäsenvaltioiden direktiivin 2010/13/EU nojalla toteuttamissa toimenpiteissä on kunnioitettava sanan- ja tiedonvälityksen vapautta ja median moniarvoisuutta sekä kulttuurista ja kielellistä monimuotoisuutta kulttuuri-ilmajujen moninaisuuden suojelemisesta ja edistämisestä tehdyn Unescon yleissopimuksen mukaisesti.
- (62) Oikeudella seurata poliittisia uutisohjelmia on ratkaiseva merkitys turvattaessa perusvapaus vastaanottaa tietoja ja varmistettaessa, että katselijoiden edut suojataan unionissa täysimääräisesti ja asianmukaisesti. Koska audiovisuaalisilla mediapalveluilla on jatkuvasti yhä suurempi merkitys yhteiskunnille ja demokratialle, poliittisten uutislähetysten olisi oltava mahdollisimman laajalti saatavilla rajojen yli unionissa, sanotun kuitenkin rajoittamatta tekijänoikeussääntöjen soveltamista.
- (63) Direktiivi 2010/13/EU ei koske kansainvälisen yksityisoikeuden sääntöjä etenkin siltä osin kuin kyse on tuomioistuinten toimivallasta ja sopimusvelvoitteisiin ja sopimukseen perustumattomiin velvoitteisiin sovellettavasta laista.
- (64) Jäsenvaltiot ovat selittävistä asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman⁽¹⁾ mukaisesti sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään ilmoituksen toimenpiteistä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhden tai useamman asiakirjan, joista käy ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde. Tämän direktiivin osalta lainsäätäjät pitää tällaisten asiakirjojen toimittamista perusteltuna.
- (65) Sen vuoksi direktiiviä 2010/13/EU olisi muutettava tämän mukaisesti,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutetaan direktiivi 2010/13/EU seuraavasti:

1) Muutetaan 1 artiklan 1 kohta seuraavasti:

a) korvataan a alakohta seuraavasti:

”a) ’audiovisuaalisella mediapalvelulla’

i) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 56 ja 57 artiklassa määriteltyä palvelua, kun palvelun tai siitä erotettavissa olevan osan pääasiallisena tarkoituksena on tarjota yleisölle ohjelmia mediapalvelun tarjoajan toimituksellisella vastuulla tiedonvälitys-, viihdytys- tai valistustarkoituksessa direktiivin 2002/21/EY 2 artiklan a alakohdassa tarkoitettujen sähköisten viestintäverkkojen avulla; tällaiset audiovisuaaliset mediapalvelut ovat joko tämän kohdan e alakohdassa määriteltyjä televisiolähettyksiä tai tämän kohdan g alakohdassa määriteltyjä tilattavia audiovisuaalisia mediapalveluja;

ii) audiovisuaalista kaupallista viestintää;”;

b) lisätään alakohta seuraavasti:

”aa) ’videonjakoalustapalvelulla’ Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 56 ja 57 artiklassa määriteltyä palvelua, kun palvelun tai siitä erotettavissa olevan osan tai sen olennaisen toiminnon pääasiallisena tarkoituksena on tarjota yleisölle ohjelmia, käyttäjien tuottamia videoita tai molempia, joista videonjakoalustan tarjoaja ei ole toimituksellisessa vastuussa, tiedonvälitys-, viihdytys- tai valistustarkoituksessa direktiivin 2002/21/EY 2 artiklan a alakohdassa tarkoitettujen sähköisten viestintäverkkojen avulla, ja joiden organisoinnin videonjakoalustan tarjoaja määrittää, myös automaattisilla keinoilla tai algoritmeilla, erityisesti sisällön esittämisen, asiasanoituksen (tagging) ja järjestämisen (sequencing) avulla.”;

⁽¹⁾ EUVL C 369, 17.12.2011, s. 14.

c) korvataan b alakohta seuraavasti:

"b) 'ohjelmalla' ääntä sisältävää tai ääntä sisältämätöntä liikkuvien kuvien sarjaa, joka muodostaa pituudestaan riippumatta yhden yksittäisen osan mediapalvelun tarjoajan laatimassa ohjelma-aikataulussa tai ohjelmaluettelossa, mukaan lukien pitkät elokuvat, videoleikkeet, urheilutapahtumat, tilannekomediat, dokumenttiohjelmat, lastenohjelmat ja draamaohjelmat;"

d) lisätään alakohdat seuraavasti:

"ba) 'käyttäjien tuottamalla videolla' ääntä sisältävää tai ääntä sisältämätöntä liikkuvien kuvien sarjaa, joka muodostaa pituudestaan riippumatta yhden yksittäisen videon, jonka käyttäjä luo ja jonka tämä tai joku muu käyttäjä lataa videonjakoalustalle;

bb) 'toimituksellisella päätöksellä' päätöstä, joka tehdään säännöllisesti toimituksellisen vastuun noudattamiseksi ja joka liittyy audiovisuaalisen mediapalvelun päivittäiseen toimintaan;"

e) lisätään alakohta seuraavasti:

"da) 'videonjakoalustan tarjoajalla' luonnollista tai oikeushenkilöä, joka tarjoaa videonjakoalustapalvelua;"

f) korvataan h alakohta seuraavasti:

"h) 'audiovisuaalisella kaupallisella viestinnällä' äänen kanssa tai ilman ääntä lähetettävää kuvaa, jonka tarkoituksena on suoraan tai epäsuorasti edistää taloudellista toimintaa harjoittavan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön tavaroiden tai palvelujen myyntiä taikka kyseisen luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön julkista kuvaa; tällaista kuvaa lähetetään ohjelman tai käyttäjien tuottaman videon yhteydessä tai se sisällytetään niihin maksua tai muuta samankaltaista vastiketta vastaan tai omiin myynninedistämistarkoituksiin. Audiovisuaalinen kaupallinen viestintä sisältää muun muassa televisiomainonnan, sponsoroinnin, telestoslähetykset ja tuotesijoittelun;"

g) korvataan k alakohta seuraavasti:

"k) 'sponsoroinnilla' kaikkea osallistumista audiovisuaalisten mediapalvelujen, videonjakoalustapalvelujen, käyttäjien tuottamien videoiden tai ohjelmien rahoitukseen, jos rahoittaja on sellainen julkinen tai yksityinen yritys taikka luonnollinen henkilö, joka ei harjoita audiovisuaalisten mediapalvelujen tai videonjakoalustapalvelujen tarjoamista eikä audiovisuaalisten teosten tuottamista, ja jos tarkoituksena on edistää yrityksen tai henkilön nimeä, tavaramerkkiä, julkista kuvaa, toimintaa tai sen tuotteiden myyntiä;"

h) korvataan m alakohta seuraavasti:

"m) 'tuotesijoittelulla' kaikenlaista audiovisuaalista kaupallista viestintää, jossa ohjelmaan tai käyttäjien tuottamaan videoon sisällytetään tuote, palvelu, tavaramerkki tai näitä koskeva viittaus maksua tai muuta samankaltaista vastiketta vastaan;"

2) Korvataan II luvun otsikko seuraavasti:

"YLEISET SÄÄNNÖKSET AUDIOVISUAALISILLE MEDIAPALVELUILLE".

3) Muutetaan 2 artikla seuraavasti:

a) korvataan 3 kohdan b alakohta seuraavasti:

"b) jos mediapalvelun tarjoajan päätoimipaikka on yhdessä jäsenvaltiossa, mutta audiovisuaalista mediapalvelua koskevat toimitukselliset päätökset tehdään toisessa jäsenvaltiossa, mediapalvelun tarjoajan katsotaan olevan sijoittautunut siihen jäsenvaltioon, jossa merkittävä osa ohjelmaan liittyvän audiovisuaalisen mediapalvelun tarjonnan harjoittamiseen osallistuvista työntekijöistä työskentelee. Jos kummassakin jäsenvaltiossa työskentelee merkittävä osa ohjelmaan liittyvän audiovisuaalisen mediapalvelun tarjonnan harjoittamiseen osallistuvista työntekijöistä, mediapalvelun tarjoajan katsotaan olevan sijoittautunut siihen jäsenvaltioon, jossa sen päätoimipaikka on. Jos merkittävä osa ohjelmaan liittyvän audiovisuaalisen mediapalvelun tarjonnan harjoittamiseen osallistuvista työntekijöistä ei työskentele kummassakaan jäsenvaltiossa, mediapalvelun tarjoajan katsotaan olevan sijoittautunut siihen jäsenvaltioon, jossa se aloitti toimintansa kyseisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti, edellyttäen, että sillä on edelleen vakaa ja tosiasiallinen yhteys tämän jäsenvaltion talouteen;"

b) Lisätään kohdat seuraavasti:

"5 a. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että mediapalvelun tarjoajat ilmoittavat toimivaltaisille kansallisille sääntelyviranomaisille tai -elimille muutoksista, jotka voivat vaikuttaa lainkäyttövallan määrittämiseen 2, 3 ja 4 kohdan mukaisesti.

5 b. Jäsenvaltioiden on laadittava ja pidettävä ajan tasalla luettelo lainkäyttövaltaansa kuuluvista mediapalvelun tarjoajista ja ilmoitettava, mihin 2–5 kohdassa esitetyistä perusteista niiden lainkäyttövalta perustuu. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle tämä luettelo sekä sen mahdolliset päivitykset.

Komissio varmistaa, että luettelot ovat saatavilla keskitetyssä tietokannassa. Jos luetteloiden välillä on epäjohtonmukaisuuksia, komissio ottaa yhteyttä asianomaisiin jäsenvaltioihin ratkaisuun pääsemiseksi. Komissio varmistaa, että kansallisilla sääntelyviranomaisilla tai -elimillä on pääsy kyseiseen tietokantaan. Komissio asettaa tietokannan tiedot julkisesti saataville.

5 c. Jos asianomaiset jäsenvaltiot eivät 3 tai 4 artiklaa soveltaessaan pääse yhteisymmärrykseen siitä, mille jäsenvaltiolle lainkäyttövalta kuuluu, niiden on ilmoitettava asiasta komissiolle ilman aiheetonta viivytystä. Komissio voi pyytää audiovisuaalisten mediapalvelujen eurooppalaisten sääntelyviranomaisten ryhmää (ERGA) antamaan 30 b artiklan 3 kohdan d alakohdan mukaisesti lausuntonsa asiasta 15 työpäivän kuluessa komission pyynnön esittämisestä. Komissio pitää 29 artiklalla perustetun yhteyskomitean asianmukaisesti ajan tasalla.

Kun komissio tekee 3 artiklan 2 tai 3 kohdan tai 4 artiklan 5 kohdan nojalla päätöksen, se päättää myös, mille jäsenvaltiolle lainkäyttövalta kuuluu.”

4) Korvataan 3 artikla seuraavasti:

”3 artikla

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava alueellaan vapaus vastaanottaa audiovisuaalisia mediapalveluja muista jäsenvaltioista, eivätkä ne saa rajoittaa niiden edelleen lähettämistä alueellaan perustein, jotka liittyvät tällä direktiivillä yhteensovitettaviin aloihin.

2. Jäsenvaltio voi tilapäisesti poiketa tämän artiklan 1 kohdasta, jos audiovisuaalinen mediapalvelu, jonka toisen jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluva mediapalvelun tarjoaja tarjoaa, ilmiselvästi, törkeästi ja vakavasti rikkoo 6 artiklan 1 kohdan a alakohtaa tai 6 a artiklan 1 kohtaa taikka vaarantaa tai vakavalla ja törkeällä tavalla saattaa vaarantaa kansanterveyden.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua poikkeusta koskevat seuraavat edellytykset:

- a) mediapalvelun tarjoaja on 12 viime kuukauden aikana syyllistynyt jo ainakin kahdesti yhteen tai useampaan ensimmäisessä alakohdassa kuvailtuun toimintaan;
- b) asianomainen jäsenvaltio on ilmoittanut kirjallisesti mediapalvelun tarjoajalle, sille jäsenvaltiolle, jonka lainkäyttövaltaan tämä palveluntarjoaja kuuluu, ja komissiolle väitetyistä säännösten rikkomisista sekä oikeasuhteisista toimenpiteistä, joita se aikoo toteuttaa tällaisen säännösten rikkomisen toistuessa;
- c) asianomainen jäsenvaltio on noudattanut mediapalvelun tarjoajan puolustautumisoikeutta ja erityisesti antanut sille mahdollisuuden ilmaista näkemyksensä väitetyistä säännösten rikkomisista; ja
- d) jäsenvaltion, jonka lainkäyttövaltaan mediapalvelun tarjoaja kuuluu, ja komission kanssa käydyt neuvottelut eivät ole johtaneet sovintoratkaisuun kuukauden kuluessa siitä, kun komissio on vastaanottanut b alakohdassa tarkoitetun ilmoituksen.

Kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun komissio on vastaanottanut ilmoituksen asianomaisen jäsenvaltion toteuttamista toimenpiteistä, ja pyydettyään ERGAa antamaan lausunnon 30 b artiklan 3 kohdan d alakohdan mukaisesti komissio tekee päätöksen siitä, ovatko kyseiset toimenpiteet unionin oikeuden mukaisia. Komissio pitää yhteyskomitean asianmukaisesti ajan tasalla. Jos komissio päättää, että mainitut toimenpiteet eivät ole unionin oikeuden mukaisia, se vaatii kyseistä jäsenvaltiota lopettamaan kyseisten toimenpiteiden toteuttamisen viipymättä.

3. Jäsenvaltio voi tilapäisesti poiketa tämän artiklan 1 kohdasta, jos audiovisuaalinen mediapalvelu, jonka toisen jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluva mediapalvelun tarjoaja tarjoaa, ilmiselvästi, törkeästi ja vakavasti rikkoo 6 artiklan 1 kohdan b alakohtaa taikka vaarantaa tai vakavalla ja törkeällä tavalla saattaa vaarantaa yleisen turvallisuuden, mukaan lukien kansallisen turvallisuuden ja puolustuksen turvaaminen.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua poikkeusta koskevat seuraavat edellytykset:

- a) ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua toimintaa on ilmennyt ainakin kerran 12 viime kuukauden aikana;

ja

- b) asianomainen jäsenvaltio on ilmoittanut kirjallisesti mediapalvelun tarjoajalle, sille jäsenvaltiolle, jonka lainkäyttövaltaan tämä palveluntarjoaja kuuluu, ja komissiolle väitetystä säännösten rikkomisesta sekä oikeasuhteisista toimenpiteistä, joita se aikoo toteuttaa tällaisen säännösten rikkomisen toistuessa.

Asianomaisen jäsenvaltion on noudatettava asianomaisen mediapalvelujen tarjoajan puolustautumisoikeutta ja erityisesti annettava sille mahdollisuus ilmaista näkemyksensä väitetyistä säännösten rikkomisista.

Kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun komissio on vastaanottanut ilmoituksen asianomaisen jäsenvaltion toteuttamista toimenpiteistä, ja pyydettyään ERGAa antamaan lausunnon 30 b artiklan 3 kohdan d alakohdan mukaisesti komissio tekee päätöksen siitä, ovatko kyseiset toimenpiteet unionin oikeuden mukaisia. Komissio pitää yhteyskomitean asianmukaisesti ajan tasalla. Jos komissio päättää, että mainitut toimenpiteet eivät ole unionin oikeuden mukaisia, se vaatii kyseistä jäsenvaltiota lopettamaan kyseisten toimenpiteiden toteuttamisen viipymättä.

4. Edellä olevat 2 ja 3 kohta eivät rajoita minkään kyseessä olevista säännösten rikkomisista aiheutuvan menettelyn, oikeussuojakeinon tai seuraamuksen soveltamista jäsenvaltiossa, jonka lainkäyttövaltaan asianomainen mediapalvelun tarjoaja kuuluu.

5. Jäsenvaltiot voivat kiireellisissä tapauksissa ja viimeistään yhden kuukauden kuluessa väitetystä säännösten rikkomisesta poiketa 3 kohdan a ja b alakohdassa säädetyistä edellytyksistä. Tällöin toteutetuista toimenpiteistä on ilmoitettava mahdollisimman pian komissiolle ja jäsenvaltiolle, jonka lainkäyttövaltaan mediapalvelun tarjoaja kuuluu, ja mainittava samalla syyt, joiden perusteella jäsenvaltio katsoo, että kyseessä on kiireellinen tapaus. Komissio tutkii mahdollisimman pian, ovatko ilmoitetut toimenpiteet unionin oikeuden mukaisia. Jos komissio päätyy siihen lopputulokseen, että toimenpiteet ovat ristiriidassa unionin oikeuden kanssa, se vaatii kyseistä jäsenvaltiota lopettamaan niiden toteuttamisen viipymättä.

6. Jos komissiolta puuttuu tietoja, jotka ovat tarpeen päätöksen tekemiseksi 2 tai 3 kohdan nojalla, se pyytää kuukauden kuluessa ilmoituksen vastaanottamisesta asianomaiselta jäsenvaltiolta kaikki kyseisen päätöksen tekemiseen tarvittavat tiedot. Määräajan, jossa komissio tekee päätöksensä, kulumisen keskeytyä, kunnes jäsenvaltio on toimittanut nämä tarvittavat tiedot. Määräaika voi joka tapauksessa keskeytyä enintään yhden kuukauden ajaksi.

7. Jäsenvaltiot ja komissio vaihtavat säännöllisesti kokemuksia ja parhaita käytäntöjä tässä artiklassa esitetystä menettelystä yhteyskomitean ja ERGAN puitteissa.”

5) Korvataan 4 artikla seuraavasti:

”4 artikla

1. Jäsenvaltiot voivat vaatia, että niiden lainkäyttövaltaan kuuluvat mediapalvelun tarjoajat noudattavat yksityiskohtaisempia tai tiukempia sääntöjä tällä direktiivillä yhteensovitetuilla aloilla sillä edellytyksellä, että nämä säännöt ovat unionin oikeuden mukaisia.

2. Jos jäsenvaltio

- a) on käyttänyt 1 kohdan mukaista vapauttaan hyväksyä yksityiskohtaisempia tai tiukempia yleistä etua koskevia sääntöjä ja
- b) katsoo, että toisen jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluva mediapalvelun tarjoaja tarjoaa audiovisuaalista mediapalvelua, joka on kokonaan tai suurimmaksi osaksi suunnattu sen alueelle,

se voi pyytää jäsenvaltiota, jolle lainkäyttövalta kuuluu, tarkastelemaan tämän kohdan yhteydessä havaittuja ongelmia. Molempien jäsenvaltioiden on tehtävä vilpittömästi ja nopeaa yhteistyötä löytääkseen molempia tyydyttävän ratkaisun.

Saatuun perustellun pyynnön ensimmäisen alakohdan mukaisesti sen jäsenvaltion, jolle lainkäyttövalta kuuluu, on kehoitettava mediapalvelun tarjoajaa noudattamaan kyseisiä yleistä etua koskevia sääntöjä. Sen jäsenvaltion, jolle lainkäyttövalta kuuluu, on ilmoitettava pyynnön esittäneelle jäsenvaltiolle säännöllisesti toimenpiteistä, joita on toteutettu havaittuihin ongelmiin puuttumiseksi. Sen jäsenvaltion, jolle lainkäyttövalta kuuluu, on tiedotettava pyynnön esittäneelle jäsenvaltiolle ja komissiolle saaduista tuloksista kahden kuukauden kuluessa pyynnön vastaanottamisesta ja, jos ratkaisua ei ole voitu löytää, selvitettävä tähän johtaneet syyt.

Kumpikin jäsenvaltio voi milloin tahansa pyytää yhteyskomiteaa tutkimaan asian.

3. Asianomainen jäsenvaltio voi toteuttaa mediapalvelun tarjoajaan kohdistettavia asianmukaisia toimenpiteitä, jos

- a) se katsoo, että 2 kohdan soveltamisessa saavutetut tulokset eivät ole tyydyttäviä; ja

- b) se on esittänyt näyttöä, joka osoittaa, että kyseinen mediapalvelun tarjoaja on sijoittautunut siihen jäsenvaltioon, jolle lainkäyttövalta kuuluu, kiertääkseen tiukempia sääntöjä, jotka koskevat tällä direktiivillä yhteensovitetuilla aloilla ja joita siihen sovellettaisiin siinä tapauksessa, että se olisi sijoittautunut asianomaiseen jäsenvaltioon; tällaisella näytöllä on voitava kohtuudella osoittaa sääntöjen kiertäminen tarvitsematta osoittaa mediapalvelun tarjoajan aikomusta kiertää kyseisiä tiukempia sääntöjä.

Tällaisten toimenpiteiden on oltava objektiivisesti katsoen välttämättömiä, niitä on sovellettava ketään syrjimättä ja niiden on oltava suhteutettuja niille asetettuihin tavoitteisiin nähden.

4. Jäsenvaltio voi toteuttaa 3 kohdan nojalla toimenpiteitä ainoastaan, jos seuraavat ehdot täyttyvät:

- a) se on ilmoittanut komissiolle ja sille jäsenvaltiolle, johon mediapalvelun tarjoaja on sijoittautunut, oikeastaan toteuttaa tällaisia toimenpiteitä esittäen syyt, joihin se perustaa arvionsa;
- b) se on noudattanut asianomaisen mediapalvelujen tarjoajan puolustautumisoikeutta ja erityisesti antanut kyseiselle mediapalvelujen tarjoajalle mahdollisuuden ilmaista näkemyksensä väitetystä sääntöjen kiertämisestä ja toimenpiteistä, jotka ilmoituksen tehnyt jäsenvaltio aikoo toteuttaa; ja
- c) komissio on päättänyt pyydettyään ERGAa antamaan 30 b artiklan 3 kohdan d alakohdan mukaisesti lausuntonsa, että toimenpiteet ovat unionin oikeuden mukaisia ja erityisesti että toimenpiteet tämän artiklan 2 ja 3 kohdan nojalla toteuttavan jäsenvaltion tekemä arviointi on asianmukaisesti perusteltu; komissio pitää yhteyskomitean asianmukaisesti ajan tasalla.

5. Kolmen kuukauden kuluessa 4 kohdan a alakohdassa säädetyn ilmoituksen vastaanottamisesta komissio päättää, ovatko kyseiset toimenpiteet unionin oikeuden mukaisia. Jos komissio päättää, että mainitut toimenpiteet eivät ole unionin oikeuden mukaisia, se vaatii kyseistä jäsenvaltiota pidättymään suunniteltujen toimenpiteiden toteuttamisesta.

Jos komissiolta puuttuu tietoja, jotka ovat tarpeen päätöksen tekemiseksi ensimmäisen alakohdan nojalla, se pyytää kuukauden kuluessa ilmoituksen vastaanottamisesta asianomaiselta jäsenvaltiolta kaikki kyseisen päätöksen tekemiseen tarvittavat tiedot. Määräajan, jossa komissio tekee päätöksensä, kulumisen keskeytyä, kunnes jäsenvaltio on toimittanut nämä tarvittavat tiedot. Määräaika voi joka tapauksessa keskeytyä enintään yhden kuukauden ajaksi.

6. Jäsenvaltioiden on asianmukaisin keinoin ja kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti varmistettava, että niiden lainkäyttövaltaan kuuluvat mediapalvelun tarjoajat tosiasiallisesti noudattavat tätä direktiiviä.

7. Direktiiviä 2000/31/EY sovelletaan, jollei tässä direktiivissä toisin säädetä. Jos direktiivi 2000/31/EY on ristiriidassa tämän direktiivin kanssa, sovelletaan ensisijaisesti tätä direktiiviä, jollei tässä direktiivissä toisin säädetä.”

6) Lisätään artikla seuraavasti:

”4 a artikla

1. Jäsenvaltioiden on kannustettava oikeusjärjestelmiensä sallimissa rajoissa käyttämään yhteissäätelyä ja edistämään itsesääntelyä kansallisella tasolla hyväksyttävien käytännesääntöjen avulla niillä aloilla, joita tämän direktiivin mukainen yhteensovittaminen koskee. Kyseisten käytännesääntöjen on täytettävä seuraavat vaatimukset:

- a) niiden on oltava asianomaisten jäsenvaltioiden keskeisten sidosryhmien laajasti hyväksymiä;
- b) niissä on selkeästi ja yksiselitteisesti esitettävä niiden tavoitteet;
- c) niiden on mahdollistettava säännöllinen, avoin ja riippumaton tavoitteiden saavuttamista koskeva seuranta ja arviointi; ja
- d) niiden on mahdollistettava tehokas sääntöjen täytäntöönpano, mukaan lukien tehokkaat ja oikeasuhteiset seuraamukset.

2. Jäsenvaltiot ja komissio voivat edistää itsesääntelyä sellaisten unionin käytännesääntöjen avulla, joita mediapalvelun tarjoajat, videonjakoalustapalvelun tarjoajat tai niitä edustavat järjestöt laativat tarvittaessa yhteistyössä muiden sektorien, kuten teollisuuden ja kaupan toimialajärjestöjen sekä ammattiala- ja kuluttajajärjestöjen taikka -organisaatioiden, kanssa. Näiden käytännesääntöjen on oltava sellaisia, että unionin tason keskeiset sidosryhmät laajalti hyväksyvät ne, ja niiden on oltava 1 kohdan b–d alakohdan mukaiset. Unionin käytännesäännöt eivät vaikuta kansallisten käytännesääntöjen soveltamiseen.

Komissio helpottaa yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa unionin käytännesääntöjen laatimista tapauksen mukaan toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteiden mukaisesti.

Unionin käytäntöjen allekirjoittajien on toimitettava näiden käytäntöjen luonnokset ja niihin tehdyt muutokset komissiolle. Komissio kuulee yhteyskomiteaa näistä luonnoksista ja niihin tehdyistä muutoksista.

Komissio julkistaa unionin käytäntönsäännöt ja voi tiedottaa niistä asianmukaisella tavalla.

3. Jäsenvaltiot voivat vaatia, että niiden lainkäyttövaltaan kuuluvat mediapalvelun tarjoajat noudattavat yksityiskohtaisempia tai tiukempia sääntöjä noudattaen tätä direktiiviä ja unionin oikeutta, myös silloin, kun niiden kansalliset sääntelyviranomaiset tai -elimet katsovat, että jokin käytäntösääntö tai sen osa ei ole osoittautunut riittävän tehokkaaksi. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava tällaisista säännöistä komissiolle ilman aiheetonta viivytystä.”

7) Korvataan III luvun otsikko seuraavasti:

”AUDIOVISUAALISIIN MEDIAPALVELUIHIN SOVELLETTAVAT SÄÄNNÖKSET”.

8) Korvataan 5 artikla seuraavasti:

”5 artikla

1. Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että sen lainkäyttövaltaan kuuluva mediapalvelun tarjoaja asettaa helposti, suoraan ja pysyvästi palvelun vastaanottajien saataville vähintään seuraavat tiedot:

- a) sen nimi;
- b) käyntiosoite, johon se on sijoittautunut;
- c) yksityiskohtaiset tiedot, mukaan lukien sähköpostiosoite tai verkko-osoite, jotka mahdollistavat nopean, suoran ja tuloksellisen yhteydenoton siihen;
- d) jäsenvaltio, jonka lainkäyttövaltaan se kuuluu, sekä toimivaltaiset sääntelyviranomaiset tai -elimet taikka valvontaelimet.

2. Jäsenvaltiot voivat hyväksyä lainsäädäntötoimia, joissa säädetään, että niiden lainkäyttövaltaan kuuluvat mediapalvelun tarjoajat asettavat saataville 1 kohdassa lueteltujen tietojen lisäksi tiedot omistusrakenteestaan, mukaan lukien todelliset omistajat ja edunsaajat. Tällaisissa toimenpiteissä on kunnioitettava asianomaisia perusoikeuksia, kuten todellisten omistajien ja edunsaajien yksityis- ja perhe-elämää. Tällaisten toimenpiteiden on oltava tarpeellisia ja oikeasuhteisia ja niillä on pyrittävä saavuttamaan yleisen edun mukainen tavoite.”

9) Korvataan 6 artikla seuraavasti:

”6 artikla

1. Rajoittamatta jäsenvaltioiden velvollisuutta kunnioittaa ja suojella ihmisarvoa jäsenvaltioiden on asianmukaisin keinoin varmistettava, että niiden lainkäyttövaltaan kuuluvien mediapalvelun tarjoajien tarjoamat audiovisuaaliset mediapalvelut eivät sisällä

- a) yllyttämistä väkivaltaan tai vihaan, joka kohdistuu johonkin ihmisryhmään tai ryhmän jäseneseen perusoikeuskirjan 21 artiklassa tarkoitetuista syistä;
- b) direktiivin (EU) 2017/541 5 artiklassa tarkoitettua julkista yllytystä terrorismirikokseen.

2. Tämän artiklan soveltamiseksi toteutettavien toimenpiteiden on oltava tarpeellisia ja oikeasuhteisia, ja niissä on kunnioitettava perusoikeuskirjassa määrättyjä oikeuksia ja otettava huomioon sen periaatteet.”

10) Lisätään artikla seuraavasti:

”6 a artikla

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava aiheelliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että niiden lainkäyttövaltaan kuuluvien mediapalvelun tarjoajien tarjoamat audiovisuaaliset mediapalvelut, jotka voivat haitata alaikäisten fyysistä, henkistä tai moraalista kehitystä, saatetaan tarjolle ainoastaan tavalla, jolla varmistetaan, etteivät alaikäiset normaalisti kuule tai näe niitä. Tällaisiin toimenpiteisiin voivat sisältyä lähetyksajan valinta, iäntarkistuskeinot tai muut tekniset toimenpiteet. Niiden on oltava oikeassa suhteessa ohjelman mahdolliseen haittaan.

Haitallisimpaan sisältöön, kuten perusteettomaan väkivaltaan ja pornografiaan, on sovellettava tiukimpia toimenpiteitä.

2. Mediapalvelun tarjoajien 1 kohdan nojalla keräämiä tai muuten tuottamia alaikäisten henkilötietoja ei saa käsitellä kaupallisiin tarkoituksiin, kuten suoramarkkinointia, profiilointia tai käytöksen perusteella kohdennettua mainontaa varten.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että mediapalvelun tarjoajat antavat katsojille riittävät tiedot sisällöstä, joka saattaa haitata alaikäisten fyysistä, henkistä tai moraalista kehitystä. Tätä varten mediapalvelun tarjoajien on käytettävä järjestelmää, jossa kuvataan audiovisuaalisen mediapalvelun sisällön mahdollisesti haitallista luonnetta.

Jäsenvaltioiden on kannustettava käyttämään 4 a artiklan 1 kohdassa säädettyä yhteissääntelyä tämän kohdan täytäntöönpanoa varten.

4. Komissio kannustaa mediapalvelun tarjoajia vaihtamaan parhaita käytäntöjä yhteissääntelyyn liittyvistä käytännestä. Jäsenvaltiot ja komissio voivat tämän artiklan soveltamiseksi edistää itsesääntelyä 4 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen unionin käytännestä avulla.”

11) Korvataan 7 artikla seuraavasti:

”7 artikla

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava ilman aiheetonta viivytystä, että niiden lainkäyttövaltaan kuuluvien mediapalvelun tarjoajien tarjoamia palveluja saatetaan jatkuvasti ja asteittain esteettömämmiksi vammaisille henkilöille toteuttamalla oikeasuhteisia toimenpiteitä.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että mediapalvelun tarjoajat raportoivat säännöllisesti kansallisille sääntelyviranomaisille tai -elimille 1 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden toteuttamisesta. Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle viimeistään 19 päivänä joulukuuta 2022 ja sen jälkeen joka kolmas vuosi kertomus 1 kohdan täytäntöönpanosta.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että mediapalvelun tarjoajat laativat esteettömyyttä koskevia toimintasuunnitelmia siitä, kuinka niiden palveluja saatetaan jatkuvasti ja asteittain esteettömämmiksi vammaisille henkilöille. Toimintasuunnitelmista on ilmoitettava kansallisille sääntelyviranomaisille tai -elimille.

4. Kunkin jäsenvaltion on osoitettava keskitetty, myös vammaisille henkilöille esteetön ja julkisesti saatavilla oleva sähköinen yhteyspiste tässä artiklassa tarkoitettuja esteettömyyskysymyksiä koskevien tietojen esittämistä ja valitusten vastaanottamista varten.

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että hätätilanteita koskevat tiedot, mukaan lukien julkiset tiedonannot ja ilmoitukset luonnonkatastrofeista, jotka saatetaan yleisön saataville audiovisuaalisten mediapalvelujen kautta, annetaan esteettömästi vammaisten henkilöiden saataville.”

12) Lisätään artiklat seuraavasti:

”7 a artikla

Jäsenvaltiot voivat toteuttaa toimenpiteitä yleisen edun mukaisten audiovisuaalisten mediapalvelujen asianmukaisen korostamisen varmistamiseksi.

7 b artikla

Jäsenvaltioiden on toteutettava asianmukaisia ja oikeasuhteisia toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että mediapalvelun tarjoajien tarjoamia audiovisuaalisia mediapalveluja ei liitetä ohjelman päälle kaupallisiin tarkoituksiin tai muunnella ilman kyseisten tarjoajien nimenomaista suostumusta.

Tätä artiklaa sovellettaessa jäsenvaltioiden on täsmennettävä etenkin käyttäjien oikeutettujen etujen turvaamiseen liittyvän sääntelyn yksityiskohdat, myös poikkeukset, ottaen samalla huomioon audiovisuaaliset mediapalvelut alun perin tarjonneiden mediapalvelun tarjoajien oikeutetut edut.”

13) Korvataan 9 artikla seuraavasti:

”9 artikla

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden lainkäyttövaltaan kuuluvien mediapalvelun tarjoajien tarjoama audiovisuaalinen kaupallinen viestintä täyttää seuraavat vaatimukset:

- a) audiovisuaalisen kaupallisen viestinnän on oltava helposti tunnistettavissa sellaiseksi; pilotetusti toteutettu audiovisuaalinen kaupallinen viestintä on kielletty;
- b) audiovisuaalisessa kaupallisessa viestinnässä ei saa käyttää alitajunnan kautta vaikuttavia tekniikoita;

- c) audiovisuaalinen kaupallinen viestintä ei saa:
- loukata ihmisarvoa;
 - sisältää tai edistää minkäänlaista sukupuoleen, rotuun tai etniseen alkuperään, kansalaisuuteen, uskontoon tai vakaumukseen, vammaisuuteen, ikään tai seksuaaliseen suuntautumiseen perustuvaa syrjintää;
 - kannustaa terveyttä tai turvallisuutta vahingoittavaan toimintaan;
 - kannustaa ympäristönsuojelun kannalta törkeästi haitalliseen toimintaan;
- d) kaikenlainen savukkeita ja muita tupakkatuotteita sekä sähkösavukkeita ja täyttösäiliöitä koskeva audiovisuaalinen kaupallinen viestintä on kielletty;
- e) alkoholijuomia koskevaa audiovisuaalista kaupallista viestintää ei saa kohdistaa erityisesti alaikäisille, eikä se saa kannustaa tällaisten juomien kohtuuttomaan käyttöön;
- f) audiovisuaalinen kaupallinen viestintä, joka koskee sellaisia lääkkeitä ja lääketieteellisiä hoitoja, jotka ovat saatavissa ainoastaan lääkärin määräyksestä siinä jäsenvaltiossa, jonka lainkäyttövaltaan mediapalvelun tarjoaja kuuluu, on kielletty;
- g) audiovisuaalinen kaupallinen viestintä ei saa aiheuttaa fyysistä, henkistä tai moraalista haittaa alaikäisille; sen vuoksi siinä ei saa suoraan kehottaa alaikäisiä ostamaan tai vuokraamaan tuotetta tai palvelua käyttämällä hyväksi heidän kokemattomuuttaan tai hyväuskoisuuttaan, rohkaista suoraan heitä suostuttelemaan vanhempiaan tai muita henkilöitä ostamaan mainostettuja tavaroita tai palveluja, käyttää hyväksi erityistä luottamusta, jota alaikäiset tuntevat vanhempiaan, opettajiaan tai muita henkilöitä kohtaan, eikä näyttää perusteettomasti alaikäisiä vaarallisissa tilanteissa.

2. Alkoholijuomia koskevan audiovisuaalisen kaupallisen viestinnän on tilattavissa audiovisuaalisissa mediapalveluissa oltava 22 artiklassa esitettyjen kriteerien mukaista lukuun ottamatta sponsoroimista ja tuotesijoittelua.

3. Jäsenvaltioiden on kannustettava käyttämään yhteissäätelyä ja edistämään itsesäätelyä 4 a artiklan 1 kohdassa säädetyillä käytäntösäännöillä, jotka koskevat epäasiallista audiovisuaalista kaupallista viestintää alkoholijuomista. Näillä käytäntösäännöillä on pyrittävä vähentämään tuloksekkaasti alaikäisten altistumista audiovisuaaliselle kaupalliselle viestinnälle, joka koskee alkoholijuomia.

4. Jäsenvaltioiden on kannustettava käyttämään yhteissäätelyä ja edistämään itsesäätelyä 4 a artiklan 1 kohdassa säädetyillä käytäntösäännöillä, jotka koskevat lastenohjelmiin liitettyä tai niihin sisältyvää epäasiallista audiovisuaalista kaupallista viestintää elintarvikkeista ja juomista, jotka sisältävät ravitsemuksellisia tai fysiologisia vaikutuksia omaavia ravintoaineita ja ainesosia, erityisesti rasvoja, transrasvahappoja, suolaa tai natriumia sekä sokereita, joiden osuus kokonaisruokavaliosta ei suositusten mukaan saisi olla liiallinen.

Näillä käytäntösäännöillä on pyrittävä vähentämään tosiasiallisesti lasten altistumista audiovisuaaliselle kaupalliselle viestinnälle, joka koskee tällaisia elintarvikkeita ja juomia. Niillä on myös pyrittävä siihen, että audiovisuaalisessa kaupallisessa viestinnässä ei painoteta tällaisten elintarvikkeiden ja juomien ravitsemuksellisten näkökohtien myönteisyyttä.

5. Jäsenvaltiot ja komissio voivat tämän artiklan soveltamiseksi edistää itsesäätelyä 4 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen unionin käytäntösääntöjen avulla.”

14) Muutetaan 10 artikla seuraavasti:

a) korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Yritykset, joiden pääasiallisena toimintana on savukkeiden ja muiden tupakkatuotteiden sekä sähkösavukkeiden ja täyttösäiliöiden valmistus tai myynti, eivät saa sponsoroida audiovisuaalisia mediapalveluja tai ohjelmia.”;

b) korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Uutis- ja ajankohtaisohjelmat eivät saa olla sponsoroituja. Jäsenvaltiot voivat kieltää lastenohjelmien sponsoroimista. Jäsenvaltiot voivat niin halutessaan päättää kieltää sponsorin tunnuksen esittämisen lastenohjelmien, dokumenttiohjelmien ja uskonnollisten ohjelmien aikana.”

15) Korvataan 11 artikla seuraavasti:

”11 artikla

1. Tätä artiklaa sovelletaan ainoastaan 19 päivän joulukuuta 2009 jälkeen tuotettuihin ohjelmiin.

2. Tuotesijoittelu on sallittu kaikissa audiovisuaalisissa mediapalveluissa lukuun ottamatta uutis- ja ajankohtaisohjelmia, kuluttaja-asiaohjelmia, uskonnollisia ohjelmia ja lastenohjelmia.

3. Tuotesijoittelua sisältävien ohjelmien on täytettävä seuraavat vaatimukset:
- a) niiden sisältöön ja organisointiin ohjelma-aikataulussa (televisiolähetysten osalta) tai ohjelmaluettelossa (tilattavien audiovisuaalisten mediapalvelujen osalta) ei saa missään olosuhteissa vaikuttaa siten, että sillä olisi vaikutusta mediapalvelun tarjoajan vastuuseen ja toimitukselliseen riippumattomuuteen;
 - b) niissä ei saa suoraan kannustaa ostamaan tai vuokraamaan tavaroita tai palveluja, varsinkaan tekemällä myyninedistämiseen tähtäviä viittauksia kyseisiin tavaroihin tai palveluihin;
 - c) niissä ei saa aiheettomasti korostaa kyseistä tuotetta;
 - d) tuotesijoittelua sisältävistä ohjelmista on ilmoitettava selvästi katsojille yksilöimällä ne asianmukaisesti sellaisiksi ohjelman alussa ja lopussa sekä, katsojien mahdollisten väärinkäsitysten välttämiseksi, ohjelman alettua uudelleen mainoskatkon jälkeen.

Jäsenvaltiot voivat luopua d alakohdassa esitetystä vaatimuksista lukuun ottamatta ohjelmia, jotka mediapalvelun tarjoaja tai kyseisen mediapalvelun tarjoajan sidosyritys on tuottanut tai tilannut.

4. Ohjelmat eivät saa missään tapauksessa sisältää
- a) savukkeiden ja muiden tupakkatuotteiden sekä sähkösavukkeiden ja täyttösäiliöiden tuotesijoittelua tai sellaisten yritysten tuotteiden tuotesijoittelua, joiden pääasiallisena toimintana on näiden tuotteiden valmistus tai myynti;
 - b) sellaisten yksittäisten lääkkeiden tai lääketieteellisten hoitojen tuotesijoittelua, jotka ovat saatavissa ainoastaan lääkärin määräyksestä siinä jäsenvaltiossa, jonka lainkäyttövaltaan mediapalvelun tarjoaja kuuluu.”

16) Poistetaan IV luvun otsikko.

17) Kumotaan 12 artikla.

18) Korvataan 13 artikla seuraavasti:

”13 artikla

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden lainkäyttövaltaan kuuluvat tilattavien audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoajat varaavat eurooppalaisille teoksille vähintään 30 prosentin osuuden ohjelmaluetteloihinsa ja varmistavat näiden teosten korostamisen.

2. Jos jäsenvaltiot velvoittavat lainkäyttövaltaansa kuuluvat mediapalvelun tarjoajat osallistumaan eurooppalaisten teosten tuotannon rahoitukseen, myös sisältöön tehtävien suorien sijoitusten ja kansallisiin rahastoihin suoritettavien osuuksien avulla, ne voivat myös edellyttää tällaisia rahoitusosuuksia mediapalvelun tarjoajilta, joiden kohdeyleisöt sijaitsevat niiden alueella mutta jotka ovat sijoittautuneet muihin jäsenvaltioihin. Rahoitusosuuksien on oltava oikeasuhteisia ja syrjimättömiä.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettussa tapauksessa rahoitusosuuden on perustuttava ainoastaan kohdejäsenvaltioissa saatuihin tuloihin. Jos jäsenvaltio, johon palveluntarjoaja on sijoittautunut, määrää suoritettavaksi tällaisen rahoitusosuuden, sen on otettava huomioon mahdolliset kohdejäsenvaltioiden määräämät rahoitusosuudet. Rahoitusosuuksissa on noudatettava unionin oikeutta ja erityisesti valtioneuvoston sääntöjä.

4. Jäsenvaltioiden on annettava viimeistään 19 päivänä joulukuuta 2021 sekä sen jälkeen kahden vuoden välein komissiolle kertomus 1 ja 2 kohdan täytäntöönpanosta.

5. Komissio antaa jäsenvaltioiden toimittamien tietojen ja riippumattoman tutkimuksen perusteella Euroopan parlamentille ja neuvostolle 1 ja 2 kohdan soveltamista koskevan kertomuksen, jossa se ottaa huomioon markkinoiden ja teknologian kehityksen sekä kulttuurisen monimuotoisuuden tavoitteen.

6. Edellä olevan 1 kohdan nojalla asetettua velvoitetta ja 2 kohdassa säädettyä vaatimusta mediapalvelun tarjoajien kohdeyleisöstä muissa jäsenvaltioissa ei sovelleta mediapalvelun tarjoajiin, joilla on pieni liikevaihto tai pieni yleisö. Jäsenvaltiot voivat myös luopua kyseisistä velvoitteista tai vaatimuksista, jos ne audiovisuaalisten mediapalvelujen luonteen tai teeman vuoksi olisivat käytännössä mahdottomia tai perusteettomia.

7. Komissio antaa ohjeita 1 kohdassa tarkoitettujen eurooppalaisten teosten osuuden laskemista ja 6 kohdassa tarkoitettua pienen yleisön ja pienen liikevaihdon määrittämistä varten yhteyskomiteaa kuultuaan.”

19) Korvataan 19 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Yksittäiset television mainospalat ja teleostosesitykset ovat sallittuja urheilutapahtumissa. Yksittäiset television mainospalat ja teleostosesitykset ovat muutoin kuin urheilutapahtumien lähetysten yhteydessä sallittuja ainoastaan poikkeuksellisesti.”

20) Korvataan 20 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Televisiota varten tehtyjen elokuvien, lukuun ottamatta sarjoja, sarjafilmejä ja dokumenttiohjelmiä, elokuvateosten ja uutisohjelmien lähetys saa keskeyttää televisiomainoksilla, teleostoslähetyksillä tai molemmilla kerran kutakin aikataulun mukaista vähintään 30 minuutin jaksoa kohti. Lastenohjelmien lähetys saa keskeyttää televisiomainoksilla kerran kutakin aikataulun mukaista vähintään 30 minuutin jaksoa kohti edellyttäen, että ohjelman aikataulun mukainen kesto on pitempi kuin 30 minuuttia. Teleostoslähetysten välittäminen on kielletty lastenohjelmien aikana. Uskonnollisten tilaisuuksien lähetys ei saa sijoittaa televisiomainoksia eikä teleostoslähetysä.”

21) Korvataan 23 artikla seuraavasti:

”23 artikla

1. Televisiomainospalojen ja teleostosesitysten osuus klo 6.00:n ja 18.00:n välisenä aikana ei saa olla yli 20:tä prosenttia kyseisestä ajasta. Televisiomainospalojen ja teleostosesitysten osuus klo 18.00:n ja 24.00:n välisenä aikana ei saa olla yli 20:tä prosenttia kyseisestä ajasta.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa ei sovelleta

- a) lähetystoiminnan harjoittajan ilmoituksiin, jotka koskevat sen omia ohjelmia ja niihin suoraan liittyviä oheistuotteita tai muiden samaan lähetystoiminnan harjoittajien ryhmään kuuluvien yhteisöjen ohjelmia ja audiovisuaalisia mediapalveluja;
- b) sponsorointi-ilmoituksiin;
- c) tuotesijoitteluun;
- d) neutraaleihin ruutuihin toimituksellisen sisällön ja television mainospalojen tai teleostosesitysten välillä sekä yksittäisten mainospalojen tai teleostosesitysten välillä.”

22) Kumotaan VIII luku.

23) Lisätään luku seuraavasti:

”IX A LUKU

VIDEONJAKOALUSTAPALVELUIHIN SOVELLETTAVAT SÄÄNNÖKSET

28 a artikla

1. Tätä direktiiviä sovellettaessa videonjakoalustan tarjoaja, joka on direktiivin 2000/31/EY 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulla tavalla sijoittautunut jonkin jäsenvaltion alueelle, kuuluu kyseisen jäsenvaltion lainkäyttövaltaan.

2. Videonjakoalustan tarjoajan, joka ei ole 1 kohdan nojalla sijoittautunut jäsenvaltion alueelle, katsotaan tätä direktiiviä sovellettaessa olevan sijoittautunut jäsenvaltion alueelle, jos

- a) kyseisellä videonjakoalustan tarjoajalla on kyseisen jäsenvaltion alueelle sijoittautunut emoyritys tai tytäryritys; tai
- b) kyseinen videonjakoalustan tarjoaja on osa ryhmää, jonka jokin toinen yritys on sijoittautunut kyseisen jäsenvaltion alueelle.

Tässä artiklassa tarkoitetaan

- a) ’emoyrityksellä’ yritystä, jolla on määräysvalta yhdessä tai useammassa tytäryrityksessä;
- b) ’tytäryrityksellä’ yritystä, jossa emoyrityksellä on määräysvalta, kaikki koko konsernin emoyrityksen tytäryritykset mukaan lukien;
- c) ’ryhmällä’ emoyritystä, kaikkia sen tytäryrityksiä ja kaikkia muita yrityksiä, joilla on organisaatioon liittyviä taloudellisia ja oikeudellisia yhteyksiä niihin.

3. Sovellettaessa 2 kohtaa tapauksissa, joissa emoyritys, tytäryritys tai muut ryhmän yritykset ovat sijoittautuneet eri jäsenvaltioihin, videonjakoalustan tarjoajan katsotaan sijoittautuneen emoyrityksen sijoittautumisjäsenvaltioon, tai jos emoyritys ei ole sijoittautunut jäsenvaltioon, tytäryrityksen sijoittautumisjäsenvaltioon, tai jos tytäryritys ei ole sijoittautunut jäsenvaltioon, saman ryhmän muun yrityksen sijoittautumisjäsenvaltioon.

4. Sovelletaessa 3 kohtaa tapauksissa, joissa on useita tytäryrityksiä ja kukin niistä on sijoittautunut eri jäsenvaltioon, videonjakoalustan tarjoajan katsotaan sijoittautuneen siihen jäsenvaltioon, jossa jokin tytäryrityksistä aloitti toimintansa, edellyttäen, että sillä on edelleen vakaa ja tosiasiallinen yhteys tämän jäsenvaltion talouteen.

Tapauksissa, joissa on useita muita yrityksiä, jotka ovat osa ryhmää ja kukin niistä on sijoittautunut eri jäsenvaltioon, videonjakoalustan tarjoajan katsotaan sijoittautuneen siihen jäsenvaltioon, jossa jokin näistä yrityksistä aloitti toimintansa, edellyttäen, että sillä on edelleen vakaa ja tosiasiallinen yhteys tämän jäsenvaltion talouteen.

5. Tässä direktiivissä sovelletaan direktiivin 2000/31/EY 3 ja 12–15 artiklaa videonjakoalustan tarjoajiin, joiden katsotaan tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti sijoittautuneen johonkin jäsenvaltioon.

6. Jäsenvaltioiden on laadittava ja pidettävä ajan tasalla luettelo alueelleen sijoittautuneista tai sellaisiksi katsottavista videonjakoalustan tarjoajista ja ilmoitettava, mihin 1–4 kohdassa esitetyistä perusteista niiden lainkäyttövalta perustuu. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle tämä luettelo sekä sen mahdolliset päivitykset.

Komissio varmistaa, että luettelot ovat saatavilla keskitetyssä tietokannassa. Jos luetteloiden välillä on epä johdonmukaisuuksia, komissio ottaa yhteyttä asianomaisiin jäsenvaltioihin ratkaisuun pääsemiseksi. Komissio varmistaa, että kansallisilla sääntelyviranomaisilla tai -elimillä on pääsy kyseiseen tietokantaan. Komissio asettaa tietokannan tiedot julkisesti saataville.

7. Jos asianomaiset jäsenvaltiot eivät tätä artiklaa soveltaessaan pääse yhteisymmärrykseen siitä, mille jäsenvaltiolle lainkäyttövalta kuuluu, niiden on ilmoitettava asiasta komissiolle ilman aiheetonta viivytystä. Komissio voi pyytää ERGAa antamaan asiasta lausunnon 30 b artiklan 3 kohdan d alakohdan mukaisesti. ERGA antaa tällaisen lausunnon 15 työpäivän kuluessa komission pyynnön esittämisestä. Komissio pitää yhteyskomitean asianmukaisesti ajan tasalla.

28 b artikla

1. Rajoittamatta direktiivin 2000/31/EY 12–15 artiklan soveltamista jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden lainkäyttövaltaan kuuluvat videonjakoalustan tarjoajat toteuttavat asianmukaiset toimenpiteet suojellakseen

- a) alaikäisiä ohjelmilta, käyttäjien tuottamilta videoilta ja audiovisuaaliselta kaupalliselta viestinnältä, jotka saattavat haitata heidän fyysistä, henkistä tai moraalista kehitystään 6 a artiklan 1 kohdan mukaisesti;
- b) yleisöä ohjelmilta, käyttäjien tuottamilta videoilta ja audiovisuaaliselta kaupalliselta viestinnältä, jotka sisältävät yllyttämistä väkivaltaan tai vihaan, joka kohdistuu johonkin ihmisryhmään tai ryhmän jäseneseen perusoikeuskirjan 21 artiklassa tarkoitetuista syistä;
- c) yleisöä ohjelmilta, käyttäjien tuottamilta videoilta ja audiovisuaaliselta kaupalliselta viestinnältä, jotka sisältävät sisältöä, jonka levittäminen on unionin oikeuden nojalla rikos, kuten direktiivin (EU) 2017/541 5 artiklassa tarkoitettu julkinen yllytys terrorismirikokseen, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/93/EU (*) 5 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen lapsipornografiaan liittyvät rikokset sekä puitepäätöksen 2008/913/YOS 1 artiklassa tarkoitettuja rasismia ja muukalaisvihaa koskevat rikokset.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden lainkäyttövaltaan kuuluvat videonjakoalustan tarjoajat noudattavat 9 artiklan 1 kohdan mukaisia vaatimuksia markkinoimansa, myymänsä tai järjestämänsä audiovisuaalisen kaupallisen viestinnän osalta.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden lainkäyttövaltaan kuuluvat videonjakoalustan tarjoajat toteuttavat asianmukaiset toimenpiteet noudattaakseen 9 artiklan 1 kohdan mukaisia vaatimuksia sen audiovisuaalisen kaupallisen viestinnän osalta, jota kyseiset videonjakoalustan tarjoajat eivät markkinoi, myy tai järjestä, koska nämä videonjakoalustat valvovat vain rajoitetusti tällaista audiovisuaalista kaupallista viestintää.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että videonjakoalustan tarjoajat ilmoittavat selvästi käyttäjille, kun ohjelmat ja käyttäjien tuottamat videot sisältävät audiovisuaalista kaupallista viestintää, edellyttäen, että tällaisesta viestinnästä on ilmoitettu 3 kohdan kolmannen alakohdan c alakohdan mukaisesti tai kun tarjoaja on siitä tietoinen.

Jäsenvaltioiden on kannustettava käyttämään yhteissäätelyä ja edistämään itsesääntelyä 4 a artiklan 1 kohdassa säädettyjen käytäntesääntöjen avulla. Tarkoituksena on vähentää tehokkaasti lasten altistumista audiovisuaaliselle kaupalliselle viestinnälle, joka koskee elintarvikkeita ja juomia, jotka sisältävät ravitsemuksellisia tai fysiologisia vaikutuksia omaavia ravintoaineita ja ainesosia, erityisesti rasvoja, transrasvahappoja, suolaa tai natriumia sekä sokereita, joiden osuus kokonaisruokavaliosta ei suositusten mukaan saisi olla liiallinen. Käytännössä on myös pyrittävä siihen, että tällaisessa audiovisuaalisessa kaupallisessa viestinnässä ei painoteta tällaisten elintarvikkeiden ja juomien ravitsemuksellisten näkökohtien myönteisyyttä.

3. Se, mitkä ovat asianmukaisia toimenpiteitä 1 ja 2 kohdan soveltamiseksi, määritetään ottaen huomioon kyseessä olevan sisällön luonne, siitä mahdollisesti aiheutuva haitta, suojeltavien henkilöiden luokan ominaisuudet sekä kyseeseen tulevat oikeudet ja oikeutetut edut, mukaan lukien videonjakoalustan tarjoajien sekä sisällön luoneiden tai videonjakoalustalle ladanneiden käyttäjien oikeudet ja oikeutetut edut samoin kuin yleinen etu.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikki niiden lainkäyttövaltaan kuuluvat videonjakoalustan tarjoajat soveltavat tällaisia toimenpiteitä. Toimenpiteiden on oltava toteutettavissa ja oikeasuhteisia, ja niissä on otettava huomioon videonjakoalustapalvelun koko ja tarjotun palvelun luonne. Kyseiset toimenpiteet eivät saa johtaa sellaiseen sisällön ennakkotarkastukseen tai alustalle lataamiseen sovellettavaan suodattukseen, joka on ristiriidassa direktiivin 2000/31/EY 15 artiklan kanssa. Alaikäisten suojelemiseksi tämän artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettulla tavalla, haitallisimpaan sisältöön on sovellettava kaikkein tiukimpia pääsyn valvontatoimenpiteitä.

Näillä toimenpiteillä tarpeen mukaan

- a) sisällytetään videonjakoalustapalveluja koskeviin toimintaehtoihin 1 kohdassa tarkoitettut vaatimukset ja sovelletaan niitä;
- b) sisällytetään videonjakoalustapalveluja koskeviin toimintaehtoihin 9 artiklan 1 kohdan vaatimukset sellaista audiovisuaalista kaupallista viestintää varten, jota videonjakoalustan tarjoajat eivät markkinoi, myy tai järjestä, ja sovelletaan näitä vaatimuksia;
- c) annetaan käyttäjien tuottamia videoita lataaville käyttäjille toiminto, jonka avulla voi ilmoittaa, sisältävätkö videot audiovisuaalista kaupallista viestintää, josta käyttäjät ovat tietoisia tai josta käyttäjien voidaan kohtuudella odottaa olevan tietoisia;
- d) otetaan käyttöön ja ylläpidetään avoimia ja käyttäjäystävällisiä mekanismeja, joilla videonjakoalustan käyttäjät voivat ilmiantaa tai ilmoittaa kyseiselle videonjakoalustan tarjoajalle sen alustalla tarjottavan 1 kohdassa tarkoitettun sisällön;
- e) otetaan käyttöön ja ylläpidetään järjestelmiä, joiden avulla videonjakoalustan tarjoajat selittävät videonjakoalustojen käyttäjille, miten d alakohdassa tarkoitettut ilmiannot ja ilmoitukset on otettu huomioon;
- f) otetaan käyttöön ja ylläpidetään videonjakoalustojen käyttäjien iäntarkistusjärjestelmiä sellaiselle sisällölle, joka saattaa haitata alaikäisten fyysistä, henkistä tai moraalista kehitystä;
- g) otetaan käyttöön ja ylläpidetään helppokäyttöisiä järjestelmiä, joiden avulla videonjakoalustojen käyttäjät voivat antaa arvion 1 kohdassa tarkoitettulle sisällölle;
- h) tarjotaan käyttöön loppukäyttäjien hallinnassa olevia sisällönsuodatusjärjestelmiä sisällölle, joka saattaa haitata alaikäisten fyysistä, henkistä tai moraalista kehitystä;
- i) otetaan käyttöön ja ylläpidetään avoimia, helppokäyttöisiä ja tehokkaita menetelmiä käyttäjien videonjakoalustan tarjoajille tekemien valitusten käsittelyä ja ratkaisua varten d–h alakohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden täytäntöönpanon osalta;
- j) säädetään tehokkaista toimenpiteistä ja välineistä medialukutaitoa varten ja lisätään käyttäjien tietoisuutta kyseisistä toimenpiteistä ja välineistä.

Videonjakoalustan tarjoajien kolmannen alakohdan f ja h alakohdan nojalla keräämiä tai muuten tuottamia alaikäisten henkilötietoja ei saa käsitellä kaupallisiin tarkoituksiin kuten suoramarkkinointia, profilointia tai käytöksen perusteella kohdennettua mainontaa varten.

4. Edellä tämän artiklan 1 ja 3 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden täytäntöön panemiseksi jäsenvaltioiden on kannustettava yhteissääntelyn käyttöön siten kuin 4 a artiklan 1 kohdassa säädetään.

5. Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön tarvittavat mekanismit, joilla arvioidaan videonjakoalustan tarjoajien toteuttamien 3 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden asianmukaisuus. Jäsenvaltioiden on annettava kyseisten toimenpiteiden arviointi kansallisten sääntelyviranomaisten tai -elinten tehtäväksi.

6. Jäsenvaltiot voivat määrätä videonjakoalustan tarjoajille toimenpiteitä, jotka ovat yksityiskohtaisempia tai tiukempia kuin tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitettut toimenpiteet. Tällaisia toimenpiteitä määrätessään jäsenvaltioiden on noudatettava sovellettavan unionin lainsäädännön vaatimuksia, kuten direktiivin 2000/31/EY 12–15 artiklassa tai direktiivin 2011/93/EU 25 artiklassa vahvistettuja vaatimuksia.

7. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että käytettävissä on tuomioistuinten ulkopuolisia oikeussuojamenettelyjä, jotta voidaan ratkaista käyttäjien ja videonjakoalustan tarjoajien väliset riidat, jotka liittyvät 1 ja 3 kohdan soveltamiseen. Tällaisten menettelyjen on mahdollistettava riitojen puolueeton ratkaisu, eivätkä ne saa viedä käyttäjältä kansallisen lainsäädännön tarjoamaa oikeudellista suojaa.

8. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että käyttäjät voivat puolustaa oikeuksiaan tuomioistuimessa videonjakoalustan tarjoajia vastaan 1 ja 3 kohdan nojalla.

9. Komissio kannustaa videonjakoalustan tarjoajia vaihtamaan parhaita käytäntöjä 4 kohdassa tarkoitettuun yhteissääntelyyn liittyvistä käytäntösäännöistä.

10. Jäsenvaltiot ja komissio voivat edistää itsesääntelyä 4 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen unionin käytäntösääntöjen avulla.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/93/EU, annettu 13 päivänä joulukuuta 2011, lasten seksuaalisen hyväksikäytön ja seksuaalisen riiston sekä lapsipornografian torjumisesta ja neuvoston puitepäätöksen 2004/68/YOS korvaamisesta (EUVL L 335, 17.12.2011, s. 1)."

24) Korvataan XI luvun otsikko seuraavasti:

"JÄSENVALTIOIDEN SÄÄNTELYVIRANOMAISET JA -ELIMET".

25) Korvataan 30 artikla seuraavasti:

"30 artikla

1. Kunkin jäsenvaltion on nimettävä yksi tai useampi kansallinen sääntelyviranomainen tai -elin tai molemmat. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ne ovat oikeudellisesti erillisiä valtiosta ja toiminnallisesti riippumattomia hallituksistaan ja kaikista muista julkisista tai yksityisistä elimistä. Tämä ei rajoita jäsenvaltioiden mahdollisuutta perustaa sääntelyelimiä, jotka suorittavat valvontaa eri aloilla.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansalliset sääntelyviranomaiset tai -elimet käyttävät valtuuksiaan puolueettomasti ja avoimesti ja noudattaen tämän direktiivin tavoitteita, joihin sisältyvät erityisesti median moniarvoisuus, kulttuurinen ja kielellinen monimuotoisuus, kuluttajansuoja, esteettömyys, syrjimättömyys, sisämarkkinoiden moitteeton toiminta ja tasapuolisen kilpailun edistäminen.

Kansalliset sääntelyviranomaiset tai -elimet eivät saa pyytää tai ottaa vastaan mitään muulta elimeltä ohjeita sellaisten tehtävien hoitamisessa, jotka niille on annettu unionin lainsäädännön täytäntöön panemiseksi annetun kansallisen lainsäädännön nojalla. Tämä ei estä kansallisen valtiosääntöoikeuden mukaista valvontaa.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansallisten sääntelyviranomaisten tai -elinten toimivalta ja valtuudet sekä niiden vastuuvollisuuden toteutuminen määritellään selkeästi lainsäädännössä.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansallisilla sääntelyviranomaisilla tai -elimillä on riittävät taloudelliset ja henkilöstöresurssit sekä täytäntöönpanovaltuudet, jotta ne voivat hoitaa tehtävänsä tehokkaasti ja edistää ERGAN työtä. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansallisille sääntelyviranomaisille tai -elimille annetaan niiden omat vuotuiset talousarviot, jotka on julkistettava.

5. Jäsenvaltioiden on säädettävä kansallisessa lainsäädännössään ehdoista ja menettelyistä kansallisten sääntelyviranomaisten ja -elinten johtajien tai tätä tehtävää hoitavan kollegiaalisen elimen jäsenten nimeämistä ja irtisanomista varten, mukaan lukien toimikauden kesto. Menettelyjen on oltava avoimia ja syrjimättömiä, ja niissä on taattava riittävä riippumattomuus. Kansallisen sääntelyviranomaisen tai -elimen johtaja tai tätä tehtävää kansallisen sääntelyviranomaisen tai -elimen puitteissa hoitavan kollegiaalisen elimen jäsenet voidaan irtisanoa, jos he eivät enää täytä tehtäviensä hoitamisen edellytyksiä, jotka on vahvistettu etukäteen kansallisella tasolla. Irtisanomispäätös on perusteltava asianmukaisesti, siitä on annettava ennakoilmoitus ja se on julkistettava.

6. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansallisella tasolla on käytössä tehokkaat muutoksenhakujärjestelmät. Muutoksenhakuelimen, joka voi olla tuomioistuin, on oltava riippumaton muutoksenhaun asianosaisista.

Kansallisen sääntelyviranomaisen tai -elimen päätös on voimassa, kunnes muutoksenhakuprosessissa on annettu ratkaisu, jollei määrätä väliaikaisia toimenpiteitä kansallisen lainsäädännön mukaisesti."

26) Lisätään artiklat seuraavasti:

"30 a artikla

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansalliset sääntelyviranomaiset tai -elimet toteuttavat asianmukaiset toimenpiteet toimittaakseen toisilleen sekä komissiolle tiedot, joita tämän direktiivin, erityisesti sen 2, 3 ja 4 artiklan, soveltaminen edellyttää.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava 1 kohdan mukaisen tietojenvaihdon yhteydessä, että kun kansalliset sääntelyviranomaiset tai -elimet saavat niiden lainkäyttövaltaan kuuluvalta mediapalvelun tarjoajalta tiedon, että tämä tarjoaa palvelua, joka on kokonaan tai suurimmaksi osaksi suunnattu toisen jäsenvaltion yleisölle, lainkäyttövaltaa käyttävän jäsenvaltion kansallinen sääntelyviranomaisen tai -elin ilmoittaa siitä palvelun kohdejäsenvaltion kansalliselle sääntelyviranomaiselle tai -elimelle.

3. Jos sen jäsenvaltion sääntelyviranomaisen tai -elin, jonka alue on toisen jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluvan mediapalvelun tarjoajan kohteena, lähettää kyseisen palveluntarjoajan toimintaa koskevan pyynnön sen jäsenvaltion sääntelyviranomaiselle tai -elimelle, jonka lainkäyttövaltaan kyseinen palveluntarjoaja kuuluu, viimeksi mainitun sääntelyviranomaisen tai -elimen on tehtävä kaikkensa käsitelläkseen pyynnön kahden kuukauden kuluessa, tämän kuitenkin vaikuttamatta tämän direktiivin nojalla sovellettaviin tiukempiin aikarajoihin. Palvelun kohdejäsenvaltion sääntelyviranomaisen tai -elimen on pyydettyä toimitettava kaikki pyynnön käsittelyä mahdollisesti edistävät tiedot lainkäyttövaltaa käyttävän jäsenvaltion sääntelyviranomaiselle tai -elimelle.

30 b artikla

1. Perustetaan audiovisuaalisten mediapalvelujen eurooppalaisten sääntelyviranomaisten ryhmä (ERGA).

2. Se koostuu audiovisuaalisten mediapalvelujen alan kansallisten sääntelyviranomaisten tai -elinten edustajista, joilla on ensisijainen vastuu valvoa audiovisuaalisia mediapalveluja, tai jos kansallista sääntelyviranomaista tai -elintä ei ole, niiden menettelyjen kautta valituista muista edustajista. Komission edustaja osallistuu ERGAN kokouksiin.

3. ERGAN tehtävänä on

a) antaa komissiolle teknistä asiantuntemusta

- sen työssä tämän direktiivin johdonmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi kaikissa jäsenvaltioissa,
- sen toimivaltaan kuuluvissa audiovisuaalisiin mediapalveluihin liittyvissä asioissa;

b) vaihtaa kokemuksia ja parhaita käytäntöjä audiovisuaalisten mediapalvelujen sääntelyjärjestelmän soveltamisesta, mukaan lukien esteettömyydestä ja medialukutaidosta;

c) tehdä yhteistyötä ja toimittaa jäsenilleen tarvittavat tiedot tämän direktiivin ja erityisesti sen 3, 4 ja 7 artiklan soveltamiseksi;

d) antaa komission pyynnöstä lausuntoja kysymysten teknisistä ja tosiseikkoja koskevista näkökohdista 2 artiklan 5 c kohdan, 3 artiklan 2 ja 3 kohdan, 4 artiklan 4 kohdan c alakohdan ja 28 a artiklan 7 kohdan nojalla.

4. ERGA vahvistaa oman työjärjestyksensä.”

27) Korvataan 33 artikla seuraavasti:

”33 artikla

Komissio seuraa tämän direktiivin soveltamista jäsenvaltioissa.

Komissio esittää Euroopan parlamentille, neuvostolle ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle kertomuksen tämän direktiivin soveltamisesta viimeistään 19 päivänä joulukuuta 2022 ja sen jälkeen kolmen vuoden välein.

Viimeistään 19 päivänä joulukuuta 2026 komissio toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle jälkiarvioinnin, johon on liitetty tarvittaessa ehdotuksia direktiivin tarkistamiseksi, direktiivin vaikutuksista ja sen tuomasta lisäarvosta.

Komissio pitää yhteyskomitean ja ERGAN asianmukaisesti ajan tasalla toistensa työstä ja toiminnasta.

Komissio varmistaa, että tiedot, jotka se saa jäsenvaltioilta toimenpiteistä, joita ne ovat toteuttaneet tällä direktiivillä yhteensovitetuilla aloilla, ilmoitetaan yhteyskomitealle ja ERGALLE.”

28) Lisätään artikla seuraavasti:

”33 a artikla

1. Jäsenvaltioiden on edistettävä medialukutaitoa ja toteutettava toimenpiteitä sen kehittämiseksi.

2. Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle viimeistään 19 päivänä joulukuuta 2022 ja sen jälkeen joka kolmas vuosi kertomus 1 kohdan täytäntöönpanosta.
3. Komissio antaa yhteyskomiteaa kuultuaan ohjeita siitä, mitä kertomuksen piiriin kuuluu.”

2 artikla

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 19 päivänä syyskuuta 2020. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

3 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

4 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Strasbourgissa 14 päivänä marraskuuta 2018.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

A. TAJANI

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

K. EDTSTADLER
